

ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการ
อ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียง
ตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF USING PHONICS INSTRUCTION TO PROMOTE LETTER
SOUNDS BLENDING ABILITY FOR ENGLISH PRONUNCIATION OF GRADE 1
STUDENTS

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Academic Year 2023

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โดย นางสาวสุจิตรา วงษ์หาญ

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

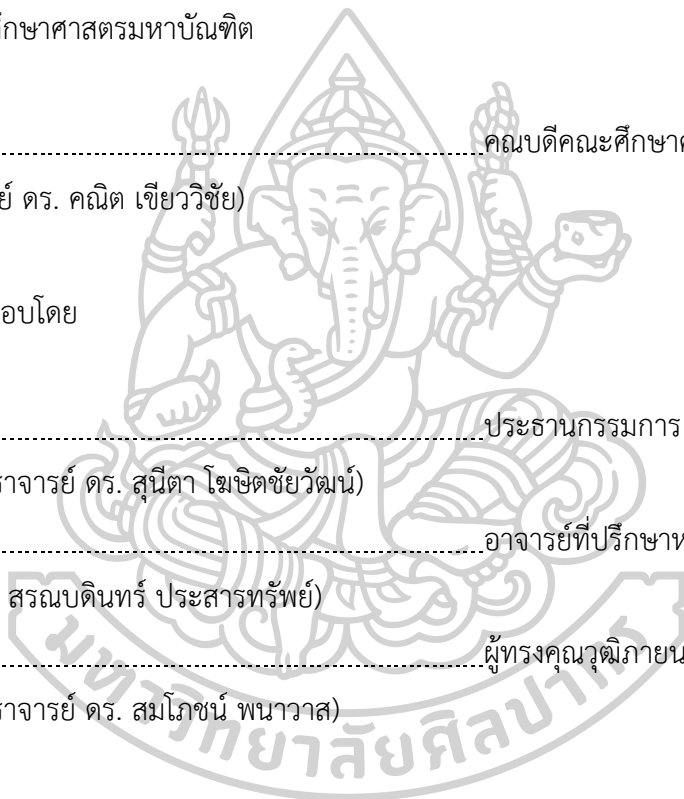
..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ พนาวาส)

61254323 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) , การประสมเสียงตัวอักษร, การอ่านออกเสียงคำ

ภาษาอังกฤษ

นางสาว สุจิตรา วงษ์หาญ: ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ด้วยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 35 คน จากนั้นทำการทดลองโดยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการให้นักเรียนสุ่มหยิบบัตรคำศัพท์จากกล่องทั้ง 5 ใบ เพื่อทำการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำหลังจากนั้นได้ทำการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้เวลาทั้งสิ้นเป็นเวลา 5 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ t-test

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

61254323 : Major ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Keyword : Phonics instruction, letter sounds blending, English pronunciation

MISS Sujitra WONGHAN : The Effects of Using Phonics Instruction to Promote Letter Sounds Blending Ability for English Pronunciation of Grade 1 Students Thesis advisor : Soranabordin Prasansaph, Ph.D.

The objective of this research was to compare the letter sounds blending ability and English pronunciation of grade 1 students before and after using Phonics instruction. The sample used in the research were grade 1 students in the second semester of the academic year 2023 of PrayamonthataturadSripijit School selected by Purposive Sampling technique, comprised 35 students. Experiment by having students did a pre-test where students randomly pick five flashcards from the boxes to blend the letter sounds and pronounce the word. Then, organize learning activities by using Phonics instruction for 5 hours. The instruments used for this research consisted of: 1) 5 lesson plans; 2) letter sounds blending ability and English pronunciation test. The data was analyzed by using basic statistics, include mean, standard deviation dependent t-test.

The research result reviews that the letter sounds blending ability and English pronunciation of grade 1 students after using Phonics instruction were significantly higher than before using Phonics instruction at the .05 level, it means that the learners progress in letter sounds blending and English pronunciation.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์อาจารย์ที่ปรึกษางานค้นคว้าอิสระ ที่สละเวลาในการให้ คำปรึกษา แนะนำดูแลติดตามและเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้งานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ พนาवास ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ รวมทั้งให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงให้การค้นคว้า อิสระนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์นิภาวรรณ รื่นกิจ อาจารย์ยุพา ดงตะไน และอาจารย์ ประจักษ์ อินบุตรดี ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยตลอดจนให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยใน ครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ ดร.พวงผกา แสงเงิน ผู้อำนวยการโรงเรียนพระ ยามนธาตุราชศรีพิจิตร และคณะครูที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำ วิจัยครั้งนี้และขอขอบใจนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นการสอนภาษาอังกฤษทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ ตลอดการทำวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อโยชิตะและคุณแม่แจ่มใส วงษ์หาญ,คุณพ่อประ ทุมรัตน์ เวียงนนที่คอยให้การช่วยเหลือสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน คอยเป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันใน การทำวิจัยครั้งนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์แห่งงานวิจัยนี้เป็นเครื่องบูชา พระคุณบุพการี คณาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่คอยช่วยเหลือให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จใน การทำวิจัยครั้งนี้ให้ลุล่วงไปด้วยดี

สุจิตรา วงษ์หาญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามงานวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
1.1 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	10
1.2 มาตรฐานและตัวชี้วัด.....	11
1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	11
2. การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ.....	11
2.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง.....	12

2.2 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง.....	13
2.3 การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์.....	15
2.4 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง (The Organs of Speech).....	15
2.5 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง.....	19
3. โฟนิกส์ (Phonics)	22
3.1 วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics).....	23
3.2 ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics).....	24
3.3 ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics).....	25
3.4 ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics).....	26
4. การประสมเสียงตัวอักษร	27
4.1 ความหมายของการประสมเสียงตัวอักษร.....	27
4.2 วิธีประสมเสียงตัวอักษร	28
4.3 ขั้นตอนในการสอนประสมเสียงตัวอักษร.....	28
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
5.1 งานวิจัยในประเทศ	29
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	32
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
2. ตัวแปรที่ศึกษา.....	32
3. ระยะเวลา.....	32
4. รูปแบบงานวิจัย	33
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
6. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	33
7.วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	37

8. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
9. สถิติที่ใช้ในงานวิจัย	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	45
สรุปผลการวิจัย.....	46
อภิปรายผล.....	46
ข้อเสนอแนะ	48
รายการอ้างอิง	49
ภาคผนวก.....	53
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	54
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประเมินเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	59
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้	75
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการประเมินเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	86
ภาคผนวก จ แบบทดสอบการประเมินเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ.....	104
ประวัติผู้เขียน.....	116

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย	6
ตารางที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	35
ตารางที่ 3 คะแนนความสามารถในการการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองจำนวน 35 คน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D).....	42
ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ด้วยการ ทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ (n=35)	44

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 วัชระในการออกเสียง.....	15

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลซึ่งผู้คนทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันทั้งในและนอกประเทศไม่ว่าจะเป็นการติดต่อด้านอุตสาหกรรม ด้านการเกษตร ด้านงานบันเทิงหรือด้านการศึกษาเองก็ตามจึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเรา ยกตัวอย่างเช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเวลาเข้าเว็บไซต์ต่างๆเราจำเป็นต้องพิมพ์ชื่อเว็บไซต์เป็นภาษาอังกฤษ การอ่านฉลากสินค้าปัจจุบันฉลากสินค้ามักเขียนด้วยภาษาอังกฤษและแปลเป็นภาษาไทยด้วยแต่ก็มีสินค้าบางประเภทที่เขียนด้วยภาษาอังกฤษอย่างเดียวเป็นต้น ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นและในการใช้ชีวิตประจำวัน

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้นเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถพัฒนาความคิดและมองโลกกว้างขึ้น โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาและสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมี

ความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) นอกจากนี้มาตรา 23 ยังได้กล่าวถึง การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ไว้ 5 เรื่อง และหนึ่งในห้าเรื่องนั้นได้กล่าวถึง ความรู้ และทักษะด้านภาษาซึ่งทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากภาษาที่หนึ่งของผู้เรียน

ในการเริ่มเรียนภาษาผู้เรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักโครงสร้างทางภาษา และการออกเสียงคำในภาษานั้นๆเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ดังเช่นปัญหาที่พบของนักเรียนไทย ในรายวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คือการออกเสียงคำเพี้ยนหรือออกเสียงได้ไม่ถูกต้องเพราะมีระบบเสียงที่แตกต่างกับภาษาไทยจึงทำให้ผู้เรียนเรียนเกิดการสับสนและออกเสียงคำได้ไม่ถูกต้องเนื่องจากขาดทักษะและความสามารถในการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงตั้งแต่แรกเริ่มซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านหรือออกเสียงคำที่ไม่คุ้นเคยได้ ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าผู้เรียนโดยเฉพะอย่างยิ่งผู้เรียนในระดับเริ่มต้นควรจะต้องมีการพัฒนาและได้รับการส่งเสริมพื้นฐานทักษะด้านเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษให้แน่นเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น

ปัญหาที่พบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง สำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถจดจำคำศัพท์หรือ ประโยคภาษาอังกฤษ สั้นๆได้และเมื่อพบเห็นคำ กลุ่มคำ หรือรูปประโยคที่นักเรียนเคยพบเห็นหรือคุ้นเคยนักเรียนสามารถบอกเสียงคำที่พบเห็นได้แต่เมื่อผู้สอนเปลี่ยนคำหรือประโยคอื่นที่นักเรียนไม่เคยพบเห็นนักเรียนจะไม่สามารถอ่านหรืออ่านออกเสียงคำนั้นๆได้เพราะนักเรียนเกิดการจดจำ เป็นภาพว่าคำที่เขียนแบบนี้ ต้องอ่านหรือออกเสียงแบบนี้ เช่น hello, Sunday, What is your name? ถึงจะเป็นคำที่ออกเสียงใกล้เคียง กันต่างกันที่พยัญชนะต้นหรือตัวสะกดแต่นักเรียนจะอ่านได้เฉพาะคำที่คุ้นเคย เช่น ban, can, man เป็นต้น โดยที่นักเรียนไม่สามารถสะกดตัวเองได้และส่งผลให้นักเรียนเกิดปัญหาด้านการอ่าน และการเขียนตามมาจะเห็นได้ว่าผู้เรียนยังขาดทักษะการออกเสียงและการประสมอักษรเป็นอย่างมากเพราะผู้เรียนอยู่ในระดับเริ่มต้นของการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งปัญหาที่พบคือผู้เรียนสามารถจดจำตัวอักษรภาษาอังกฤษได้แต่ไม่สามารถออกเสียงของตัวอักษรและประสมอักษรเป็นตัวเองได้ ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่พบและเห็นควรดำเนินการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมทักษะด้านการออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นผู้เรียนในระดับเริ่มต้นเพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างและมีภูมิหลังในทักษะภาษาอังกฤษที่ต่างกันผู้เรียนจึงควรได้รับการปลูกฝังและพัฒนาทักษะการออกเสียงรวมถึงการประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นไปในรูปแบบที่ถูกต้อง

และคงทนและอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงของนักเรียนคือนักเรียนยังขาดโอกาสฝึกใช้ภาษาจริงๆในสถานการณ์ บริบทหรือสภาพแวดล้อมที่ผู้คนที่ใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารกันจริงๆจึงทำให้ส่งผลต่อการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษล่าช้ากว่านักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและเพื่อให้เป็นไปตามหลักการออกเสียงคำที่ถูกต้องผู้วิจัยจึงทำการแก้ปัญหาด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำที่ได้จัดขึ้นสำหรับผู้เรียนและผู้วิจัยทำการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการประสมคำและการอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (phonics) เข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและพัฒนาการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงของผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นให้เป็นที่ไปในทิศทางที่ถูกต้องและบรรลุเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียง

จากสภาพปัญหาที่พบในโรงเรียนผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้างานวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในระดับชั้นประถมศึกษาทั้งงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและแก้ปัญหาซึ่งผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนเอกชนที่ทำการสอนความรู้พื้นฐานการออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ร่วมกับการประสมอักษรควบคู่กันไป และมีโรงเรียนในระดับประถมศึกษาของรัฐบาลบ้างที่ได้ทำการวิจัยและสอนการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งงานวิจัยที่พบในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และมีส่วนน้อยที่ทำการวิจัยและสอนการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เข้ามาช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังเช่นในงานวิจัยของ Martinez พบว่าการสอนอ่านออกเสียงด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของเด็กนักเรียนในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในเมืองโบโกตาซึ่งเป็นผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) (Martinez, 2016) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Beltran et al. ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านออกเสียงสำหรับผู้เรียนที่ยังเป็นเด็กเล็กที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มีส่วนช่วยในการพัฒนาการออกเสียงคำและช่วยให้นักเรียนสามารถระบุความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันในการออกเสียงคำได้เมื่อใช้การเทียบคู่เสียงในการทดสอบ (Beltrán-Herrera et al., 2016) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Valbuena ที่ได้ทำการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ผ่านโปรแกรมที่เรียกว่า Tucker sign ที่ช่วยให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาสเปนได้ฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นคำศัพท์หรือประโยคผ่านโปรแกรม Tucker sign ซึ่งพบว่าใช้ได้ผลและมีประสิทธิภาพเมื่อใช้โปรแกรมนี้ร่วมกับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) (Valbuena, 2014)

และยังมีนักวิจัยในประเทศไทยอีกหลายท่านที่ทำการวิจัยเกี่ยวโฟนิคส์ (Phonics) ดังเช่น พิมภรณ์ พวงชื่น ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังทดสอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าร้อยละ 75 (พิมภรณ์ พวงชื่น, 2563) และในงานวิจัยของ มลิวัด แสงซารีได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้การสอนแบบโฟนิคส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าทักษะด้านการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นและมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละเพิ่มมากขึ้นจากการเรียนรู้การอ่านและเขียนแบบโฟนิคส์ (มลิวัด แสงซารี, 2561) ซึ่งจากผลของงานวิจัยในข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิคส์ (Phonics) ที่จะสามารถนำมาปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาที่พบในบริบทของโรงเรียน

เมื่อได้พิจารณาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาที่ผู้วิจัยศึกษา สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษแล้วนั้นพบว่าในประเทศไทยยังไม่ได้บรรจุเนื้อหาการเรียนการสอนในด้านการสอนประสมอักษรและทักษะการอ่านหรือการออกเสียงด้วยวิธีสอนแบบโฟนิคส์ (Phonics) ลงในหลักสูตรการศึกษาผู้วิจัยจึงเห็นควรว่าการสอนการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีสอนแบบโฟนิคส์ (Phonics) เป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับเริ่มต้นอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้เป็นอย่างดีและเป็นวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในระบบเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษได้ดีเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความจำที่คงทนต่อไปผู้วิจัยจึงเลือกวิธีแก้ปัญหาการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีสอนแบบโฟนิคส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำถามงานวิจัย

คำถามในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังสอนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิคส์ (Phonics) หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

สมมติฐานการวิจัย

ในการทำวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ว่า ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบวิธีโฟนิกส์ (Phonics)

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งส่งเสริมการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในรายวิชา ๑1101 ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 420 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเริ่มต้น ส่วนใหญ่สามารถท่องชื่อตัวอักษรจาก A-Z ได้แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าตัวได้ว่าเป็นตัวอักษรตัวใดที่ตนเองกำลังท่องอยู่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในรายวิชา ๑1101 ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนร้อยละ 98 ที่ยังประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษไม่ได้

ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยนี้คือ

1. ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ คำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในวงคำศัพท์ 155- 200 คำ และมีภาพประกอบเพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์นั้นด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่มี 1-2 พยางค์ ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 50 คำ

ซึ่งเป็นกลุ่มคำที่ออกเสียงง่ายเหมาะสำหรับการฝึกประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นโดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย

What is my sound?				
fun with “Group 1” sound	fun with “Group 2” sound	fun with “Group 3” sound	fun with “Group 4” sound	fun with “Group 5” sound
1. <u>b</u> ag	1. <u>b</u> ed	1. <u>b</u> ig	1. <u>b</u> ox	1. <u>b</u> un
2. <u>c</u> at	2. <u>g</u> et	2. <u>b</u> in	2. <u>d</u> og	2. <u>c</u> ut
3. <u>d</u> ad	3. <u>h</u> en	3. <u>d</u> ig	3. <u>f</u> ox	3. <u>f</u> un
4. <u>f</u> an	4. <u>j</u> et	4. <u>f</u> in	4. <u>h</u> ot	4. <u>g</u> un
5. <u>h</u> am	5. <u>l</u> eg	5. <u>h</u> it	5. <u>h</u> op	5. <u>g</u> um
6. <u>j</u> am	6. <u>n</u> et	6. <u>p</u> ig	6. <u>j</u> ob	6. <u>h</u> ut
7. <u>l</u> ap	7. <u>p</u> en	7. <u>s</u> ix	7. <u>l</u> og	7. <u>m</u> ud
8. <u>m</u> an	8. <u>r</u> ed	8. <u>s</u> it	8. <u>m</u> op	8. <u>n</u> un
9. <u>n</u> ap	9. <u>t</u> en	9. <u>w</u> ig	9. <u>p</u> ot	9. <u>r</u> un
10. <u>v</u> an	10. <u>w</u> eb	10. <u>z</u> ip	10. <u>t</u> op	10. <u>s</u> un

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) หมายถึง กิจกรรมการสอนอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น สระและตัวสะกดแล้วประสมเสียงและอ่านรวมเป็นคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอนจำนวน 3 ขั้น ได้แก่ขั้นตอนที่ 1 สอนให้นักเรียนรู้จักกับเสียงของตัวอักษร ขั้นตอนที่ 2 สอนให้นักเรียนประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำ และขั้นตอนที่ 3 สอนให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมได้

2. ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ หมายถึง การนำพยัญชนะต้น สระและตัวสะกดมาประสมเสียงให้เกิดเป็นคำภาษาอังกฤษและมีความหมาย ซึ่งพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบพูดปากเปล่า โดยกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนสุ่มหยิบคำจากกล่อง 5 กล่อง กล่องละ 2 คำ รวม 10 คำ แล้วประสมเสียงตัวอักษรที่ปรากฏบนบัตรภาพ ให้เป็นคำภาษาอังกฤษที่ถูกต้องแล้วอ่านออกเสียงคำที่ประสม โดยแต่ละคำให้คะแนน 2 คะแนนจากการประสมคำได้ถูกต้อง 1 คะแนน และจากการอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องอีก 1 คะแนน รวมเป็นคำละ 2 คะแนน

3. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในรายวิชา อ11101 วิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

4. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในรายวิชา อ11101 วิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการสอนประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน

2. ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนในการฝึกประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

3. ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และผู้เรียนระดับอื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 1.1 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง
 - 2.3 การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์
 - 2.4 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง (The Organs of Speech)
 - 2.5 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง
 - 2.6 เสียงพยัญชนะและการสกดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์
3. วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
 - 3.1 วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
 - 3.2 ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
 - 3.3 ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
 - 3.4 ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
4. การประสมเสียงตัวอักษร
 - 4.1 ความหมายของการประสมเสียงตัวอักษร
 - 4.2 วิธีประสมเสียงตัวอักษร
 - 4.3 ขั้นตอนในการสอนประสมเสียงตัวอักษร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

- **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สืบเนื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1เป็นแนวทางให้ทางโรงเรียนพระยามนธัตราษศรีพิจิตรได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นโดยได้ปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน โดยยึดหลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวของหลักสูตรแกนกลางโดยเน้นทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์ต่างๆ กระบวนการคิด วิเคราะห์ กระบวนการศึกษาค้นคว้าและสืบค้นข้อมูลเพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสารการคิด รวมไปถึงการแก้ปัญหา และในส่วนของทักษะการอ่านนั้นในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพระยามนธัตราษศรีพิจิตร ได้กล่าวถึงการระบุตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย การอ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆถูกต้องตามหลักการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาที่ผู้เรียนระดับเริ่มต้นจะต้องเรียนรู้โดยได้ยึดแนวทางตามคำอธิบายรายวิชาดังต่อไปนี้

1.1 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เข้าใจคำสั่งในห้องเรียน ระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษ (letter names) เสียงอักษรภาษาอังกฤษ (letter sounds) สะกดคำถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านออกเสียงในระดับคำ (stress) ประโยค (intonation) ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกรูปภาพ คำ กลุ่มคำ บทอ่าน นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบตรงตามความหมายที่ฟังสนทนาสื่อสารโต้ตอบด้วยภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความต้องการของตน

ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่มและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองบุคคลใกล้ตัว เรื่องใกล้ตัว เข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย เข้าใจคำ กลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ออกเสียง สระ กลุ่มคำ และประโยคคำถาม คำตอบง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาเข้าใจภาษาท่าทางการสื่อสารของเจ้าของภาษา ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลสำคัญและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความเหมาะสมแสวงหาความรู้ความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวมีเจตคติที่ดีเห็นประโยชน์และคุณค่าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2 มาตรฐานและตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลซึ่งในมาตรฐานที่ 1.1 มีทั้งหมด 4 ตัวชี้วัดและตัวชี้วัดที่ 2 ได้ระบุไว้ว่าผู้เรียนต้องระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และรู้จักตัวอักษร เสียงตัวอักษร การสะกดคำ หลักการอ่านและจะผ่านตัวชี้วัดได้ผู้เรียนจะต้องระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ตามตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 2.2 มีทั้งหมด 1 ตัวชี้วัดที่ได้ระบุไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย ในตัวชี้วัดนี้ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยและ ผู้เรียนจะผ่านตัวชี้วัดนี้ได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนสามารถบอกตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทยและสามารถออกเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยได้

1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เมื่อผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า ผู้เรียนต้องมีความสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และ บทพูดเข้าใจง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและ กลุ่มคำที่ฟังได้ถูกต้อง

2. การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยในครั้งนี้ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานของทักษะการอ่านของผู้เรียนไว้ว่าผู้เรียนจะต้องสามารถระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านและใน สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดให้ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ตัวอักษรในภาษาอังกฤษ เสียง ของตัวอักษรและสรวมถึงเรียนรู้การสะกดคำและหลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำการ ออกเสียงเน้นหนักและเบาในคำและกลุ่มคำ หรือ การออกเสียงตามระดับเสียงสูงเสียงต่ำในประโยค ซึ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งส่งเสริม

ให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้เกิดความเข้าใจที่คงทน

2.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาให้ผู้อื่นได้ยินเป็นถ้อยคำ ประโยค หรือเรื่องราว มีหลักในการอ่านออกเสียงดังเช่น ผู้อ่านไม่ควรอ่านเร็วหรือช้าเกินไปควรอ่านด้วยความดังที่เหมาะสมไม่ดังหรือเบาเกินไปและอ่านถูกต้องตามอักขระวิธีควรมีการแบ่งวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้องและชัดเจน มีนักภาษาศาสตร์และนักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายของการอ่านออกเสียงไว้หลากหลายความหมายและเป็นที่น่าสนใจ ดังเช่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กล่าวว่า อ่าน เป็นคำกริยา หมายถึง ว่าตามตัวอักษร ถ้าอ่านออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546)

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) ได้กล่าวว่าการอ่านออกเสียงคำเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความสามารถของผู้อ่านในการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และถ่ายทอดอารมณ์ได้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่าน (บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2555)

ประวีณา เอ็นดู ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงว่าเป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียงเพื่ออ่านให้ผู้อื่นฟังหรือออกเสียงให้ผู้อื่นฟัง เช่น นักเรียนอ่านหนังสือให้ครูฟัง หรือผู้ประกาศข่าวอ่านข่าวให้ผู้ชมฟัง เป็นต้น (ประวีณา เอ็นดู, 2547)

วาสนา บุญสม ได้ให้ความหมายของการอ่านออกเสียงว่า คือการเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ให้ ถูกต้อง ชัดเจน แก่ผู้ฟัง การอ่านออกเสียงถือเป็นการสื่อความหมายที่ก่อให้เกิดทักษะดังต่อไปนี้ (วาสนา บุญสม, 2541)

1. เกิดทักษะการเปล่งเสียงให้ชัดเจน
2. เกิดทักษะการใช้อวัยวะที่ออกเสียงได้ถูกต้อง
3. เกิดทักษะการออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น
4. เกิดทักษะการวิเคราะห์คำที่อ่านมากขึ้น
5. เกิดทักษะการเปล่งเสียงตามรูปตัวอักษรควบกล้ำได้คล่องแคล่ว

นพดล จันทรเพ็ญ กล่าวว่า การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงถ้อยคำและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ ออกมาให้ชัดถ้อยชัดคำและเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ระหว่าง สายตา สมอง และการเปล่งเสียง คือ สายตาจะต้องจ้องตัวอักษร และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ สมอง ประมวลเป็นถ้อยคำแล้วจึงเปล่งเสียงออกมามีสำเร็จรูป (นพดล จันทรเพ็ญ, 2531)

บันลือ พุกกะวัน กล่าวว่า การอ่านออกเสียงหมายถึง การอ่านให้เกิดเสียงดัง (Sound Reading) คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำ และ เครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ ออกมาให้ถูกต้อง ชัดถ้อยชัดคำและเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง (บันลือ พุกกะวัน, 2532)

นฤมล สุปินโน กล่าวว่า การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษรหรือ สัญลักษณ์ตามที่สายตามองเห็น การฝึกการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตามหลักทางภาษาช่วยให้สามารถเข้าใจความหมายของที่อ่านได้ (นฤมล สุปินโน, 2558)

Yate (2002) อ้างถึงใน Pourhosein Gilajani กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคือการผลิตเสียงขึ้นมาเพื่อใช้ในการสร้างความหมาย (Gilakjani, 2016)

Paulston & Bruder กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคือ การผลิตระบบเสียงเพื่อส่งสารจากผู้พูดไปยังผู้ฟังและต้องไม่เกิดรบกวนในระหว่างที่สื่อสารกันทั้งสองฝ่าย (Paulston & Bruder, 1976)

Richard กล่าวว่า การอ่านออกเสียงเป็นวิธีการผลิตเสียงเพื่อเน้นให้ผู้ฟังได้เกิดความเข้าใจ เพราะถ้าออกเสียงคำหรือประโยคผิดอาจทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจที่ผิดพลาดการออกเสียงจึงเป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร (Richards, 2002)

Pourhosein Gilakjani กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคือการสร้างเสียงเพื่อสร้างความหมายซึ่งประกอบไปด้วย พยัญชนะและสระ รวมไปถึงลักษณะเฉพาะเช่น การเน้นคำ จังหวะ น้ำเสียง การใช้ถ้อยคำและคุณภาพของเสียงด้วยซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดและการออกเสียงของแต่ละคนจะส่งผลให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้ทั้งยากและง่ายเมื่อได้รับฟังจากผู้พูด (Gilakjani, 2012)

จากความหมายของการอ่านออกเสียงที่มีผู้ให้นิยามไว้หลากหลาย จึงสรุปได้ว่าการอ่านออกเสียงเป็นการเปล่งเสียงของคำตามตัวอักษรและเป็นการแปลความหมายของ ตัวอักษร สัญลักษณ์ และภาพให้ออกมาเป็นถ้อยคำ เพื่อเป็นการสื่อความหมายถึงผู้ฟังให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันกับผู้พูด

2.2 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงมีความสำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการในปูพื้นฐานด้านทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนในระดับเบื้องต้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการอ่านต่อไป การอ่านออกเสียงได้นั้นจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดการอ่านออกเสียงที่มีประสิทธิภาพ

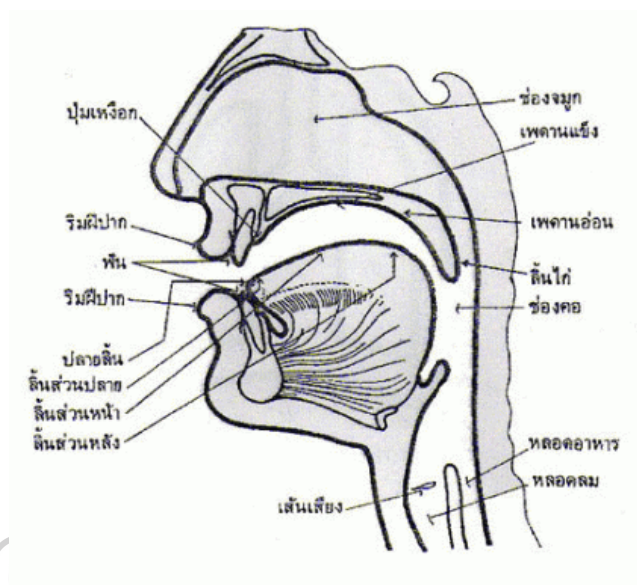
มีนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงและความสำคัญของการอ่านออกเสียงไว้ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและการจัดกิจกรรมการอ่านให้กับผู้เรียน ดังเช่น Harmer ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องใช้ในชีวิตประจำวันและการอ่านนั้นก็มีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้ภาษา และเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการศึกษา เพราะการอ่านนั้นเป็นการทำความเข้าใจ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเพื่อหาความรู้หรือการอ่านเพื่อความบันเทิงหรืออื่น ๆ ก็ตาม (Harmer, 1998) ซึ่งสอดคล้องกับกรรณิการ์ พวงเกษม ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียง และสิ่งที่ผู้อ่านควรปฏิบัติขณะอ่านนั้นผู้อ่านควรอ่านให้ชัดเจนอ่านให้ถูกต้องไม่ตกหล่นหรือเพิ่มเติม ข้อความควรอ่านออกเสียงด้วยความคล่องแคล่วมีการเว้นจังหวะและวรรคตอนได้ถูกต้องและควรใช้น้ำเสียงตามอารมณ์เนื้อเรื่องที่อ่านรวมถึงการใช้ท่าทางต่างๆในขณะที่อ่านได้ถูกต้องเช่น การจับหนังสือ การยืนหรือการนั่งอ่านหนังสือ เป็นต้น (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2540) เช่นเดียวกับ บันลือ พลฤกษ์วัน ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านออกเสียงว่าเป็นการฝึกทักษะการอ่านเบื้องต้นที่จะช่วยให้ครูสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการอ่านของผู้เรียนได้และยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการฟังและทักษะในการอ่าน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการพูดและมีความมั่นใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2532) ซึ่งสอดคล้องกับสมโภชน์ พนาวาส ที่ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงว่าถ้าต้องการพูดภาษาอังกฤษก็ต้องพยายามออกเสียงให้เป็นภาษาอังกฤษให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษาให้มากที่สุดไม่ว่าจะสำเนียงไหนก็ตามความถูกต้อง ต้องมาก่อน เพราะการออกเสียงมีความสำคัญต่อการพูดและการฟังมากเพราะถ้าเราออกเสียงได้ไม่ถูกต้องผู้ฟังทั้งผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาหรือผู้รู้ภาษาอังกฤษก็จะไม่เข้าใจในสิ่งที่พูดได้ (สมโภชน์ พนาวาส, 2556)

พอจะสรุปได้ว่าการอ่านรวมถึงการอ่านออกเสียงนั้นมีความสำคัญมากต่อผู้เรียน เพราะการอ่านออกเสียงจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการพูดรวมถึงทักษะด้านอื่น ๆ ตามมาเพราะได้เพิ่มพูนทักษะและความรู้ที่ได้รับจากอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและการอ่านออกเสียงนั้นก็ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและความกล้าที่จะอ่านข้อมูล ข้อความต่างๆเพื่อที่จะได้สื่อความหมายของสิ่งที่อ่านต่อผู้ฟังได้รวมถึงตัวผู้อ่านเองก็จะเกิดความมีระเบียบวินัยตามมาเพราะเกิดการแบ่งและจัดสรรเวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอส่งผลให้มีนิสัยรักการอ่านและอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

2.3 การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์

การฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์นั้นเป็นประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจหลักการออกเสียง เกิดการจดจำวิธีออกเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้องดังนั้นก็จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดออกเสียงที่ถูกต้องและชัดเจน

2.4 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง (The Organs of Speech)

ภาพที่ 1 อวัยวะในการออกเสียง

ที่มา : <https://shcoolofphonetic.wordpress.com>

แผนภาพข้างบนเป็นแผนภาพที่แสดงอวัยวะต่างๆ ที่มีบทบาทในเรื่อง “การพูด” ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดของอวัยวะเหล่านั้นทีละอวัยวะ โดยจะกล่าวถึงชื่อสามัญ ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ ธรรมดาซึ่งอยู่ในรูปคำนาม และชื่อที่อยู่ในรูปคำคุณศัพท์ที่ใช้ในการเรียกชื่อพยัญชนะ ซึ่งมักจะดัดแปลงมาจากคำในภาษาละติน ยกตัวอย่างเช่น เสียงที่เกิดจากฐานริมฝีปาก (lips) จะมีชื่อในทางภาษาศาสตร์ว่า (labial sound) ซึ่งหมายถึงเสียงที่ฐานริมฝีปาก

ริมฝีปากทั้งสอง (lips) ริมฝีปากมีหน้าที่ในการปิดช่องปาก (oral cavity) ในขณะที่กำลังทำเสียงพยัญชนะอยู่ ริมฝีปากทั้งสองคู่นี้อาจอยู่ในลักษณะ “ริมฝีปากห่อกลม” ขณะกำลังออกเสียงพยัญชนะบางตัว คำที่อยู่ในรูปคุณศัพท์ คือ labial (ในภาษาละติน labia แปลว่า ริมฝีปาก) เมื่อใดก็ตามที่มีการใช้ริมฝีปากทั้งคู่เป็นฐานกรณ์ เราจะเรียกเสียงนั้นว่า bilabial sound

ฟัน (teeth) ฟันก็เป็นอวัยวะอีกชิ้นหนึ่งที่มีบทบาทในการทำให้เกิดเสียงพูด เสียงที่เกิดที่ฐานฟัน เรียกว่า dental sounds (ในภาษาละติน dentes แปลว่า ฟัน) ส่วนมากในการทำให้เกิดเสียงในภาษานั้นฟันบนจะมีบทบาทมากกว่าฟันล่าง

ลิ้น (tongue) ลิ้นเป็นอวัยวะออกเสียงที่มีความอ่อนมากที่สุดในการออกเสียงทั้งหมด คำว่า tongue นี้ในหลายๆ ภาษามีความหมายว่า “ภาษา” เนื่องจากลิ้นเป็นอวัยวะที่มีความยืดหยุ่นตัวสูงจึงทำให้ลิ้นเป็นต้นกำเนิดเสียงพูดจำนวนมาก ทั้งนี้ก็เนื่องจากการใช้ตำแหน่งต่างๆ และการจัดทำต่างๆ ของลิ้นนั่นเอง เราสามารถแบ่งลิ้นออกเป็นตำแหน่งต่างๆ ได้อย่างคร่าวๆ ดังนี้ คือ

1. ปลายลิ้นหรือลิ้นส่วนปลาย (tip of the tongue)
2. ส่วนต่อจากปลายลิ้น (blade of the tongue)
3. ลิ้นส่วนหน้าหรือลิ้นส่วนต้น (front of the tongue)
4. ลิ้นส่วนกลาง (center of the tongue)
5. ลิ้นส่วนหลัง (back of the tongue)
6. โคนลิ้น (root of the tongue)

คำคุณศัพท์ของคำว่า ลิ้น คือ lingual, ส่วนคำคุณศัพท์ของคำว่า tip และ blade คือ apical และ laminal ตามลำดับ

ปุ่มเหงือก (alveolar ridge หรือ gum ridge) คือส่วนที่อยู่ต่อจากฟันบน รูปคุณศัพท์ของคำนี้คือ alveolar

เพดานแข็ง (the palate) คำนี้มาจากภาษาละตินว่า palatum โดยทั่วไปถ้ากล่าวถึง palate เฉยๆ มักจะเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่าหมายถึง เพดานแข็ง หรือ hard palate แต่ถ้าจะหมายถึงเพดานอ่อน (velum) จะต้องกล่าวเต็มรูปว่า soft palate เสมอ บริเวณที่เรียกว่า เพดานแข็งเริ่มต้นจากส่วนปลายสุดของปุ่มเหงือกมายังส่วนต้นของเพดานอ่อน รูปคำที่เป็นคำคุณศัพท์ของคำนี้ คือ palatal

เพดานอ่อน (soft palate มาจากภาษาละตินว่า velum) เพดานอ่อนคือส่วนของเพดานปากที่อยู่ต่อจากเพดานแข็ง หน้าที่ของเพดานอ่อนในเรื่องภาษาหรือการพูดมี 2 อย่าง คือเพดานอ่อนอาจทำหน้าที่เป็น passive articulator ให้ลิ้นส่วนหลัง เลื่อนเข้ามาใกล้หรือเลื่อนมาชิดเพื่อให้เกิดเสียงในกรณีนี้เราเรียก เสียงที่เกิดขึ้นว่า velar sound กรณี 2 เพดานอ่อนสามารถที่จะเลื่อนขึ้นหรือลงได้ ถ้าเพดานอ่อนลดระดับลงมากก็จะทำให้มรรช่องทางของอากาศสู่โพรงจมูกทำให้เกิดเสียงนาสิก (nasal sound) แต่ถ้าเพดานอ่อนยกตัวขึ้นไปก็จะไปปิดกั้นทางเดินของอากาศที่จะเข้าสู่โพรงจมูกทำให้อากาศระบายออกทางช่องปากได้ทางเดียวทำให้เกิดเป็นเสียงพยัญชนะที่เรียกว่าเสียงช่องปาก (oral sound) และถ้ามีลมระบายออกทางปาก และจมูกพร้อมๆกัน ก็อาจเกิดเป็นพยัญชนะหรือสระแบบที่มีเสียงขึ้นจมูก (nasalized sound) เสียงที่เกิดจากการเคลื่อนตัวของลิ้นส่วนหลัง

สู่เพดานอ่อนเรียกว่า Velar Sounds ส่วนปลายสุดของเพดานอ่อนที่เป็นดั่งห้อยลงมาคือลิ้นไก่ (uvular) และเสียงที่ลิ้นไก่ทำหน้าที่เป็นส่วนฐานกรณ์ จะมีชื่อว่า uvular sound

ช่องปาก (oral cavity) ช่องปากนี้เป็นอวัยวะอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการพูด กล่าวคือ ช่องปาก จะทำหน้าที่เป็น resonance chamber ซึ่งมีบทบาทมากในการสั่นสะท้อนเสียงที่เดินทางผ่านมาถึงบริเวณนี้ ทั้งนี้เพราะช่องปากสามารถจะเปลี่ยนแปลงเป็น resonance chamber รูปร่างต่างๆ กัน เนื่องจากรูปร่างของมันแปรผันไปตามการจัดท่าของลิ้น ริมฝีปาก และขากรรไกร

โพรงจมูก (nasal cavity) คุณสมบัติหรือลักษณะของเสียงพูดที่เกิดขึ้นจะแปรผันไปตามการปิดเปิดของช่องทางออกของอากาศที่จะออกสู่โพรงจมูก ซึ่งเป็นผลมาจากการยกขึ้นหรือเลื่อนลงของเพดานอ่อน

ช่องคอ (pharynx) ช่องคอก็คือช่องทางเดินของอากาศ ที่อยู่ด้านหลังของโคนลิ้น ทำหน้าที่เป็น resonance chamber อีกอันหนึ่ง ในบางภาษารูปร่างของช่องคอกนี้จะแปรผันไปเพื่อให้คุณภาพเสียงที่เปล่งออกมามีลักษณะต่างๆ เช่นในภาษาอาหรับ จะมีเสียงประเภทหนึ่งๆ ที่เรียกว่า emphatic sounds เป็นกลุ่มของเสียงที่มีการตีบช่องคอ โดยการเคลื่อนโคนลิ้นเข้าหาผนังช่องคอทางด้านหลัง ร่วมกับการทำงานของฐานกรณ์ที่ทำให้เกิดเสียงนั้นโดยตรง

หลอดลม (trachea) เป็นช่องทางเดินของอากาศที่เชื่อมต่อระหว่างกล่องเสียงไปยังปอด โดยการเชื่อมต่อของท่อลมเล็กๆ ในปอด (bronchi) ขณะที่มีการกินอาหารหรือการกลืนอาหาร ช่องทางเข้าหลอดลมจะถูกปิดโดย epiglottisหรือบางท่านเรียกลิ้นกล่องเสียง ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดอาการสำลักอันเนื่องมาจากอาหารตกลงไปในหลอดลม นอกเหนือจากอวัยวะออกเสียงที่กล่าวมาแล้ว ยังมีอวัยวะที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการผลิตเสียงพูด ซึ่งจะกล่าวถึงในรายละเอียดให้มากเป็นพิเศษอีก 2 ส่วน คือ ปอด และกล่องเสียง

กล่องเสียง (larynx) กล่องเสียงเป็นอวัยวะที่อยู่ตอนบนสุดของหลอดลมมีความซับซ้อนภายในตัวกล่องเสียงประกอบด้วยกระดูกอ่อนหลายชิ้นจัดตัวเรียงกันอยู่ในลักษณะช่วงบนกว้างช่วงล่างแคบ ยึดติดกันโดยเอ็น พังผืด กล้ามเนื้อและข้อต่อ กระดูกชิ้นสำคัญๆ ที่ประกอบกันเป็นกล่องเสียงมี 4 ชิ้น คือ

- Hyoid bone เป็นขอบเขตบนสุดของกล่องเสียง และเป็นที่ยึดเกาะของกล้ามเนื้อลิ้น
- Thyroid cartilage อยู่ทางด้านหน้า ส่วนหนึ่งคือบริเวณที่เรียกว่า ลูกกระเดือก (Adam's apple)
- Cricoid cartilage เป็นกระดูกอ่อนที่เล็ก แต่หนาและแข็งแรงมาก อยู่ในระดับต่ำที่สุดในกล่องเสียง ทำหน้าที่เป็นฐานของกล่องเสียง
- Arytenoid cartilage เป็นกระดูกอ่อนชิ้นเล็กๆ 2 ชิ้น รูปร่างคล้ายปิรามิด อยู่ติดกับผิวด้านหลังตอนบนของ cricoid cartilage

เราสามารถจะสัมผัสบางส่วนของกล่องเสียงได้โดยวางทาบนิ้วมือไปที่ลำคอส่วนหน้า ซึ่งจะสัมผัสกับส่วนหน้าของกล่องเสียงซึ่งเป็นส่วนของกระดูกอ่อน thyroid และจะหาได้ง่ายมาก ในเพศชาย โดยจับที่บริเวณที่เรียกว่าลูกกระเดือก ซึ่งเป็นมุมประมาณ 70 องศา อย่างไรก็ตามในเพศหญิงก็สามารถคลำหากระดูกอ่อนชิ้นนี้ได้ไม่ยาก โครงสร้างภายในของกล่องเสียงจะเหมือนกันหมดทั้งเพศหญิงและเพศชาย ส่วนที่ต่างกันก็คือ ขนาดของกล่องเสียง ผู้ชายจะใหญ่กว่าผู้หญิง ด้านบนของกล่องเสียงจะอยู่ต่อจากโคนลิ้น ส่วนด้านล่างจะเชื่อมติดกันกับกระดูกวงแหวนข้อแรกของหลอดลม ทางด้านหลังจะสัมผัสกับช่องคอ (pharynx) ตรงบริเวณที่เปิดเข้าสู่หลอดอาหาร (esophagus) ภายในกล่องเสียงจะมีอวัยวะที่ทำหน้าที่สำคัญมากในการพูดคือ เส้นเสียง (vocal cords) วางพาดอยู่

เส้นเสียง (Vocal cords, Vocal folds, vocal bands, vocal lips, true vocal folds)

เส้นเสียงมีชื่อทางกายวิภาคว่า plicae มีบทบาทมากในการทำให้เกิดเสียงพูดในภาษา มีลักษณะที่เป็นกล้ามเนื้อคู่พิเศษ ซึ่งประกอบด้วยแผ่นเนื้อเยื่อ (tissue) และเอ็น (ligament) วางพาดอยู่ในแนวนอน แถบช่วงกลางของกล่องเสียง ซึ่งไม่มีบทบาทในการเปล่งเสียงพูดตามปรกติ แต่สามารถเปิดปิดได้เพื่อกันไม่ให้อากาศออกจากหลอดลม

กล้ามเนื้อที่ประกอบเป็นเส้นเสียงทั้งคู่จะเริ่มจากผิวทางด้านหลังของกระดูก thyroid ตรงมุมหลังด้านใน โดยรวมเป็นจุดร่วมจุดเดียวแล้วแยกห่างออกจากกันมาเกาะที่ปุ่มกระดูก arytenoids ซึ่งอยู่ด้านหลังของกล่องเสียง ผิวด้านในของกล่องเสียงเป็นบริเวณที่เปิดไม่ได้ยึดติดกับอะไรเส้นเสียงจะเปิดและปิดโดยการทำงานของกระดูกอ่อน Arytenoid ซึ่งจะดึงกล้ามเนื้อเส้นเสียงให้ลู่อเข้าหากันหรือแยกออกจากกันจะมีช่องว่างระหว่างเส้นเสียงเกิดขึ้น มีชื่อว่า glottis หรือ Rima glottides ซึ่งสามารถจะเปลี่ยนแปลงขนาดและรูปร่างออกไปได้หลายแบบขึ้นอยู่กับการทำงานของกระดูกอ่อน Arytenoid นอกจากนี้การตั้งตัวของเส้นเสียงยังปรับเปลี่ยนได้ตามการเปลี่ยนแปลงของกระดูกอ่อน thyroid ทั้งนี้เมื่อเส้นเสียงวางตัวอยู่ตามปรกติจะมีลักษณะมน แต่เมื่อถูกดึงให้ตึงจะมีลักษณะเป็นสัน เส้นเสียงจะทำงานในรูปแบบต่างๆ กัน ทำให้เกิดเสียงต่างๆ โดยทั่วไปการทำงานของเส้นเสียงจะขึ้นอยู่กับรูปแบบของการสั่น (vibrate) ของเส้นเสียงเป็นสำคัญ ทั้งนี้การสั่นของเส้นเสียงยังจะขึ้นกับขนาดของเส้นเสียงด้วยเปรียบเหมือนเครื่องสายลักษณะต่างๆ ทำให้เกิดเสียงดนตรีที่แตกต่างกันไปและขนาดของเส้นเสียงที่ว่าจะแตกต่างกันตามอายุ เพศ และพัฒนาการทางกายภาพของแต่ละบุคคลอีกด้วยตามปกติ เด็กและผู้หญิงจะมีเส้นเสียงที่สั้นและเล็กกว่าผู้ชาย กล่าวคือ โดยทั่วไปเสียงเด็กจะสูงกว่าเสียงผู้หญิง และเสียงผู้หญิงจะสูงกว่าเสียงผู้ชาย

ปอด (Lungs) เป็นอวัยวะที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่งในการผลิตเสียงพูดเป็นต้นกำเนิดใหญ่ของพลังงานที่ทำให้เกิดเสียง ปอดตั้งอยู่ในบริเวณทรวงอก (thoracic cavity) ลักษณะภายนอกของปอดเป็นเนื้อเยื่อชนิดพิเศษมีลักษณะนิ่มคล้ายฟองน้ำไม่มีกล้ามเนื้อหรือกระดูกประกอบอยู่ โดยปรกติมีสีชมพูเรื่อๆ ได้รับการห่อหุ้มป้องกันโดยกระดูกซี่โครงซึ่งอ้อมมาจากทางด้านหลังมาทางด้านหน้า

เชื่อมกับกระดูกอก (Sternum) ยกเว้นกระดูกซี่โครงสองคู่ล่างสุด ซึ่งไม่ได้เชื่อมติดกับกระดูกอก ภายในปอดประกอบด้วยถุงลมเล็กๆ (alveoli) มากมาย ซึ่งทำหน้าที่ฟอกโลหิต และในถุงลมเล็กๆนี้ จะประกอบด้วยหลอดเลือดฝอยจำนวนมากซึ่งรวมกันเป็นหลอดเลือดแขนงใหญ่ 2 หลอด เรียกว่า bronchi ซึ่งจะเชื่อมต่อกับหลอดเลือดอีกทีหนึ่ง ปอดมี 2 ข้าง แต่ละข้าง จะมีจำนวนกลับไม่เท่ากัน คือปอดข้างขวาจะมี 3 กลีบ และปอดข้างซ้ายจะมีกลีบ 2 กลีบ บริเวณที่ได้ปอดจะเป็นกระบังลม (Diaphragm) ซึ่งมีลักษณะคล้ายโดมหรือฝาชีคว่ำ ตัวปอดเคลื่อนไหวไม่ได้ แต่เนื้อเยื่อของปอดยึดหยุ่นได้ด้วยการทำงานของอวัยวะอื่นๆ เช่น กล้ามเนื้อระหว่างกระดูกซี่โครง (Intercostal muscle) และ กระบังลม

2.5 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง

ฐานที่เกิดของเสียงเกิดจากคู่ฐานกรณ์แต่ละคู่ที่ทำหน้าที่ผลิตเสียง มี 8 เสียงดังนี้ (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548)

- 1) Bilabial ริมฝีปากบนและล่างปิดติดกันหรือห่อเป็นรูปวงกลม

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/m/	m	ม
/w/	w, wh	ว
/p/ (unaspirated)	p (อยู่ตามหลัง s เช่น spy)	ป
/p/ (aspirated)	p	พ, ภ, ผ

- 2) Labio-dental เกิดจากริมฝีปากล่างกับฟันบน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/f/	f, ph, gh (phone, graph)	ฟ, ผ
/v/	v	ไม่มี

- 3) Dental หรือ Apico-dental เกิดจากปลายลิ้นกับฟันโดยปลายลิ้นสอดหรือ สัมผัสอยู่ระหว่างไรฟันบนและล่าง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/θ/	th(เสียงไม่ก้อง เช่น thank)	ไม่มี
/ð/	th (เสียงก้อง เช่น they)	ไม่มี

- 4) Alveolar หรือ Apico-alveolar เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกแตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
-------	------------	---------

/t/ (aspirated)	t	ท, ฐ, ถ, ฒ, ฑ, ฐ
/t/ (unaspirated)	t (อยู่ตามหลัง s เช่น star)	ต, ฏ
/d/	d	ด, ฐ
/n/	n	น, ณ
/s/	s, c (ตำแหน่งท้ายคำ เช่น face)	ซ, ส, ศ, ษ
/z/	Z	ไม่มี
/l/	l	ล
/r/	r	ร

5) Post-alveolar เกิดจากลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งหลังปุ่มเหงือกแตะกันหรือ เบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/tʃ/	ch, tch,	ช, ฌ (ใกล้เคียง)
/dʒ/	j, g, d, dg (age, bridge)	ไม่มี
/ʃ/	sh	ไม่มี
/ʒ/	s, gh (vision, beigh)	ไม่มี

6) Palatal เกิดจากลิ้นส่วนกลางเคลื่อนเข้ามาใกล้หรือเบียดชิดกับเพดานแข็ง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/j/	y	ย, ญ

7) Velar เกิดจากลิ้นส่วนหลังเบียดกับเพดานอ่อน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/k/	(unaspirated) k, c (อยู่ตามหลัง s เช่น sky)	ก
/k/	(aspirated) k, c (come)	ข, ค, ฌ
/g/	g	ไม่มี
/ŋ/	ng, nk	ง

8) Glottal เกิดที่บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงเปิดหรือปิดแล้วเปิดให้ลมผ่าน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/h/	h	ห, ฮ
/ʔ/	Uh, huh	อ

จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่าเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทยจำนวน 8 เสียง คือ /v/, /θ /, /ð/, /z/, /dʒ/, /ʃ/, /ʒ/, /g/, อีกทั้งเสียง /r/ ที่มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกับภาษาไทยและการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์นั้นมักเป็นปัญหาสำหรับคนไทยเพราะคนไทยจะใช้เสียงพยัญชนะภาษาไทยที่มีความใกล้เคียงกันในการเทียบเสียงในภาษาอังกฤษกับภาษาไทยจึงทำให้บางครั้งเกิดความคลาดเคลื่อนของเสียง

2.6 เสียงพยัญชนะและการสกดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์ Sounds and the Manner of Articulation (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548)

1) Stops, Plosives (เสียงกักหรือเสียงระเบิด) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกัก กระแสลมไว้โดยสมบูรณ์ แล้วปล่อยให้พุ่งออกมาในลักษณะระเบิด ได้แก่เสียง /p/, /t/, /k/, /b/, /d/, /g/ และ /ʔ/

2) Fricative (เสียงเสียดแทรก) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งมาเบียดกันหรือบีบ หรือให้กระแสลมเสียดแทรกออกมาทางช่องแคบ ๆ อย่างต่อเนื่องได้แก่เสียง /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ และ /h/

3) Affricates (เสียงกักเสียดแทรก) เป็นการผสมผสานกันของกลไกเสียง Stops และเสียง Fricatives เกิดจากการที่ฐานกรณ์คู่หนึ่งปิดกักกระแสลมเอาไว้แล้วชั่วครู่แล้วเปิดหรือให้ลมเสียดแทรกออกทาง ช่องแคบ ๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /tʃ/ และ /dʒ/

4) Nasals (เสียงนาสิก) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกั้นสนิททำให้กระแสลมไม่สามารถผ่านออกทางช่องปากได้ขณะเดียวกันเพดานอ่อนเคลื่อนออกจากผนังคอเปิดช่องให้กระแสลมผ่านออกทางช่องจมูกอย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /m/, /n/ และ /ŋ/

5) Lateral (เสียงข้างลิ้น) เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกโดยปลายลิ้นดันอยู่ที่ปุ่มเหงือกพร้อมกับแบะข้างลิ้นเป็นช่องให้ลมผ่านออกมาโดยสะดวกมีเสียงเดียวคือ /l/

6) Glides หรือ Semi-vowels (เสียงกึ่งสระ) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งเคลื่อนที่ไปจากที่เดิมขณะที่กำลังเปล่งเสียงทำให้กระแสลมที่กำลังผ่านออกมาเปลี่ยนทิศทางไป ได้แก่เสียง /w/, /r/ และ /j/

3. โฟนิกส์ (Phonics)

ดวงใจ ตั้งสง่า กล่าวว่่าโฟนิกส์ (Phonics) คือวิธีการเรียน อ่าน เขียน และออกเสียง ภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดเสียงและการผสมเสียง ตัวอักษรทั้ง 26 ตัวอักษรตั้งแต่ A-Z โดยผู้เรียนต้องจดจำและออกเสียง ของอักษรทั้งเสียงพยัญชนะ และเสียงสระให้ได้ก่อนจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้(ดวงใจ ตั้งสง่า, 2554) ยกตัวอย่างเช่น การสะกดคำว่่า pig นักเรียนส่วนมากจะสะกดตามอักษรที่พบเห็น คือ พี – ไอ – จี อ่านว่่า พิก ซึ่งนั้นเป็นเพียงการบอกชื่อของตัวอักษรที่นำมาเขียนต่อกันให้เป็นคำไม่ใช่การบอกได้ถึงเสียงของตัวอักษรว่่าทำไ้ pig จึงอ่าน ว่่า พิก ซึ่งตามหลัก ของโฟนิกส์ (Phonics) นักเรียนจะต้องสะกดได้ว่่า เพอะ – อี – เกอะ พิก และในทางเดียวกัน รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ได้กล่าวเกี่ยวกับโฟนิกส์ (Phonics) ว่่าวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นวิธีการสอนอ่าน วิธีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับกระบวนการออกเสียงเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร อย่างเป็นระบบ ผึกให้ผู้เรียนเรียนอ่านเขียนอย่างเป็นขั้นตอนลำดับการสอนตามความยากง่ายและมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ (รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง 2557) ซึ่งสอดคล้องกับสมโภชน์ พนาวาส ได้กล่าวถึงโฟนิกส์ (Phonics) ว่่า เป็นการศึกษาเรื่องเสียงและการออกเสียงของแต่ละภาษาในการอ่านและการพูด ทั้งในระดับอักษร พยางค์ คำ วลีและประโยค รวมถึงการสะกดคำด้วยการผสมเสียง (สมโภชน์ พนาวาส, 2556)

หน่วยงานด้านการศึกษารัฐฟลอริดา อธิบายเกี่ยวกับโฟนิกส์ (Phonics) ว่่าเป็นหลักการทางภาษาอังกฤษอย่างหนึ่งซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียงและรูปร่างของตัวอักษรนั้น ๆ เสียงและรูปร่างของตัวพยัญชนะและสระที่ประกอบ กันขึ้นเป็นคำจึงเป็นสิ่งสำคัญ (Florida Department of Education. 1994 : 4) และในขณะเดียวกัน Bowery ยังกล่าวถึงประโยชน์ของการสอนการออกเสียงอย่างเป็นระบบเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอนการรู้หนังสือในผู้เรียนระดับเริ่มต้นโดยการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ควรเน้นที่รูปแบบการออกเสียงของตัวอักษร (Bowey, 2006) และ Boweryยังกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทเรียนโฟนิกส์(Phonics) ว่่าเมื่อบทเรียนได้รับการออกแบบมาอย่างดีเด็ก ๆ จะสนุกกับกิจกรรมและได้รับการเสริมแรงอย่างมากจากการที่พวกเขาอ่านและสะกดคำศัพท์ใหม่ ๆ ให้ตัวเองได้ และในทำนองเดียวกัน de Graaff et al. ได้กล่าวถึงการสอนการออกเสียงอย่างเป็นระบบว่่า (systematic-phonics approach) ว่่าวิธีการออกเสียงอย่างเป็นระบบโดยทั่วไปนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีกว่าวิธีการที่ไม่เป็นระบบ (de Graaff et al., 2009)และในขณะเดียวกัน Eshiet ก็ได้ยืนยันว่่าวิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) ไม่ใช่เรื่องใหม่หากแต่ยังคงมีการใช้อยู่แม้แต่ในศตวรรษที่19 เองก็ตาม และวิธีนี้เหมาะสมที่สุดและเป็นที่ยอมรับมากที่สุดในการพัฒนาการอ่านออกเขียนได้อีกวิธีหนึ่ง (Eshiet, 2015)

จะเห็นได้ว่าจากวรรณกรรมหรืองานวิจัยของนักวิจัยหลายๆท่านได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ว่ามีสำคัญต่อการอ่านและต่อผู้เรียนในแต่ละระดับโดยเฉพาะผู้เรียนในระดับเริ่มต้นจึงพอสรุปได้ว่าวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) นั้นเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ความจำในการอ่าน การออกเสียงตัวอักษรหรือคำได้ซึ่งรวมไปถึงความสามารถในการสะกดคำได้ เพราะผู้เรียนสามารถถอดเสียงตัวอักษรต่างๆและจดจตเสียงได้จึงสามารถสะกดเสียงรวมกันสร้างเป็นคำได้ผู้วิจัยจึงเห็นว่ารูปแบบวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มีความน่าสนใจและเหมาะสมต่อบริบทในชั้นเรียนซึ่งเป็นผู้เรียนในระดับเริ่มต้นจึงได้ยกรูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มาใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้

3.1 วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

สำหรับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) นั้น Harris and Hodges (Harris & Hodges, 1995) ได้แบ่งออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลัก
2. การสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำ โดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำ
3. การออกเสียงควบกล้ำ (cluster phonics) เป็นการสอนเสียงที่เน้นเสียงควบกล้ำ ของตัวอักษร
4. การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonics) เป็นการสอนวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงส่วนประกอบของคำ
5. การสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการสอนอ่านที่ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ เสียง ของตัวอักษรการผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการ สะกดคำ
6. การออกเสียงแบบอุปนัย (inductive phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการยกตัวอย่างจากส่วนย่อย ๆ เป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนสรุปออกมาเป็นกฎซึ่งเป็นการเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวมโดยเริ่มจากการสอนอ่านสะกดคำก่อน แล้วจึงมาสอนอ่านคำในภายหลัง
7. การออกเสียงแบบนิรนัย (deductive phonics) เป็นการสอนกฎหรือข้อมูลเกี่ยวกับภาษาให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงยกตัวอย่าง เสียงจากคำ นั้น ๆ เป็นการเรียนจากส่วนรวมไปหา ส่วนย่อย โดยเริ่มสอนจากคำ ก่อนแล้วจึงมาสอนสะกดคำในภายหลัง

8. การออกเสียงโดยนัย (implicit phonics) เป็นการสอนคำ เพิ่มเติมจากคำ ที่กล่าวออกมาแล้ว โดยใช้การตีความหมายจากถ้อยคำ
9. การออกเสียงที่ชัดเจน (explicit phonics) เป็นการสอนกระบวนการออกเสียงที่ฝึกให้ผู้เรียน ออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง
10. การออกเสียงที่แท้จริง (intrinsic phonics) เป็นวิธีการฝึกออกเสียงจากหน่วยเสียงอย่างเป็นระบบ
11. การออกเสียงเพิ่มเติม (extrinsic phonics) โดยการใช้การสอนออกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้เพิ่มเติมมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งในการสอนอ่านมีการแยกแบบฝึกหัดมาใช้ในการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติม

3.2 ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Vacca ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไว้ดังนี้ (Vacca 2003)

1. การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonics) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้และวิเคราะห์เสียง ของตัวอักษรแต่ละตัว นำ ไปสู่การ วิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างมีระบบ เช่น ตัวอักษร b ในคำ ว่า bat อ่านออกเสียง /b/ เป็นการสอนที่เน้นการฝึกจากแบบฝึกหัดใน หนังสือแบบเรียน
2. การเทียบเคียงในการออกเสียง (analogic phonics instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมา จากการสอนวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะ วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ และเทียบเคียงการ ออกเสียงกับคำ ที่รู้แล้ว เช่น cat , rat , hat มี/a/ และ /t/ เป็นหน่วยเสียงที่เหมือนกัน วิธีการนี้ มัก ใช้ในการอ่านคำ ใหม่ที่ไม่รู้จักและเป็นวิธีช่วยในการ สกกดคำ
3. การสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของ ตัวอักษรแต่ละตัว หลังจากนั้นจึงสอนการผสมเสียง กับตัวอักษรเพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านออก เสียงได้ จุดมุ่งหมายของการสอนแบบนี้ คือ ทำให้ผู้เรียน เข้าใจเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวและ ผสมเสียงจน สามารถที่จะออกเสียงคำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง
4. การอ่านแบบร่วมสมัย (contemporary phonics) เป็นการสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การ ออกเสียงมารวมกันและฝึกให้นักเรียนประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตนเน้นให้นักเรียนได้อ่านเนื้อหาที่หลากหลาย เช่นบทกลอน เรื่องเล่า เป็นต้น ทั้งนี้การสอนอ่านออกเสียงจะใช้เวลาไม่

เกินร้อยละ 25 ของเวลาในการสอนทั้งหมดเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝน
ประสบการณ์อ่านจริงกับบทอ่านที่มีความหลากหลาย

นอกจากขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ข้างต้นยังได้มีผู้ที่นำเสนอขั้นตอนการสอน
ไว้อีกหลาย ๆ ท่าน ดังเช่น สมโภชน์ พนาวาสได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนการสอน
แบบโฟนิกส์ (Phonics) ไว่ดังนี้คือ (สมโภชน์ พนาวาส, 2556)

1. ควรสอนให้เด็กรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรใหม่กับเสียงของตัวอักษรนั้นๆ โดยใช้
เวลาและปริมาณของเนื้อหาที่เหมาะสมและควรให้เด็กได้มีโอกาสฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

2. ควรสอนให้เด็กรู้จักรูปและการออกเสียงพยัญชนะก่อนแล้วจึงสอนรูปและการออกเสียง
ของสระเพราะสระมีความจำเป็นในการใช้อ่านสะกดคำ

3. ควรสอนโดยการฝึกจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็กก่อน ควรเป็นคำสั้น ๆ มีหนึ่ง
หรือสองพยางค์เพื่อจำเป็นแนวทางในการอ่านและการสะกดคำ

สำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มาใช้งานวิจัย
2 รูปแบบที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ การออกเสียงตามอักษร (letters
phonics) ซึ่งเป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลักและ การสอนออกเสียงเป็นคำ
(whole-word phonics) เป็นการสอน อ่านเป็นคำ โดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำ

3.3 ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ในการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มีผู้ระบุข้อดีของการเรียนการสอนไว้อย่าง
ซึ่งแตกต่างกันออกไปในแต่ละบริบทของการเรียนการสอนหรือการทดลองใช้ดังเช่น Adams กล่าวว่า
วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจสำหรับครูและ
นักเรียนได้ดี (Adams, 1991) และในทำนองเดียวกัน Rack et al. กล่าวถึงการเรียนการสอนด้วยวิธี
แบบโฟนิกส์ (Phonics) ว่าเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านหรือเด็กที่มีความ
บกพร่องทางการอ่านซึ่งพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความยากลำบากในการถอดรหัสคำเพราะเป็นวิธีที่
สอนให้ผู้เรียนรู้จักการถอดรหัสคำจึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาและเรียนรู้วิธีการอ่านได้ (Rack et al.,
1992) โดยที่ Berninger et al. กล่าวเพิ่มเติมว่าผู้เรียนต้องมีการจดจำและจำเป็นต้องมีความรู้
เกี่ยวกับระบบตัวอักษรเพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการสะกดคำและการออกเสียงคำด้วย
(Berninger et al., 2001) ในขณะเดียวกัน Tunmer & Chapman กล่าวว่าในการอ่านคำที่ไม่
คุ้นเคยในข้อความหรือประโยคต่างๆผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทั้งตัวอักษรและเสียงของอักษรเพื่อเป็นตัว
ชี้แนะในการอ่านคำหรือข้อความนั้นๆ (Tunmer & Chapman, 1998) และ Vandervelden & Siegel
กล่าวถึงการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ว่านักเรียนจะอ่านหนังสือได้ง่ายขึ้นถ้านักเรียนรู้จักวิธีอ่านและ

การสะกดคำโดยที่เริ่มต้นจากการเตรียมความรู้พื้นฐานให้กับผู้เรียนก่อน (Vandervelden & Siegel, 1997) และในทางเดียวกัน Anderson ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ว่าเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านตัวอักษรของคำใหม่ ๆ และออกเสียงโดยผสม เสียงต่าง ๆ เหล่านี้ ดังนั้นถ้าผู้เรียนออกเสียงของตัวอักษรได้ถูกต้องจะสามารถประสมคำได้ และสามารถอ่านคำได้ (Anderson, 1952)

จากคำกล่าวถึงข้อดีของวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในข้างต้นพอจะกล่าวโดยสรุปถึงข้อดีของการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ได้ว่า เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงระบบเสียงของตัวอักษรและระบบเสียงรวมไปถึงหลักการออกเสียงคำเพราะเมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจรวมไปถึงความจำได้ถึงระบบเสียงรวมไปถึงการถอดรหัสคำได้ผู้เรียนก็จะมีสามารถออกเสียงคำ อ่านคำ ข้อความ หรือประโยคต่างๆได้ถูกต้องและสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียง การอ่าน รวมไปถึงทักษะอื่นๆได้ด้วย

3.4 ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

เมื่อมีข้อดีของการใช้วิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในการเรียนการสอนย่อมมีข้อเสียตามมาถึงการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ดังที่มิ้นกีวียและนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้กล่าวไว้ ดังเช่น Schonell ได้กล่าวถึงข้อเสียของวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไว้ว่าการที่จะอ่านออกเสียงพยัญชนะหรือออกเสียงคำได้ถูกต้องนั้นจะต้องมีการผสมพยัญชนะกับสระให้เป็นคำแต่เมื่อมีบางคำที่เขียนไม่ตรงกับเสียงอ่านอาจให้ผู้เรียนสับสนและเกิดความไม่เข้าใจในความหมายของคำได้เพราะเป็นวิธีที่เน้นไปที่การออกเสียงจึงทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายในการอ่านได้ (Schonell, 1946) จากข้อด้อยนี้ Ehri et al. จึงได้ร่วมกันเสนอแนะแนวทางที่จะช่วยแก้ไขให้วิธีการสอนแบบแบบโฟนิกส์ (Phonics) ให้น่าสนใจและมีความสนุกสนานโดยมีการใช้เกมเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนโดยมีการนำสีต่างๆมาช่วยให้ผู้เรียนจำตัวอักษรได้และมีภาพมาประกอบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำอักษรได้โดยที่แต่ละภาพจะมีอักษรแทรกอยู่ จึงทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงพยัญชนะและสีจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น (Ehri et al., 2001) ในขณะที่ Pancare ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไว้หลายข้อ ดังเช่น ผู้เรียนอาจเกิดความล้มเหลวในการสะกดคำเพราะไม่ใช่ทุกคำที่จะสะกดตรงตามหลักสัทศาสตร์เพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลายคำไม่ได้สะกดในแบบที่ออกเสียงจึงทำให้ผู้อ่านซึ่งเป็นผู้ที่เริ่มเรียนเกิดอาการหงุดหงิดขณะอ่านและไม่ได้เป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจต่อการอ่าน วิธีการออกเสียงอาจช่วยให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ได้แต่ก็ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ความเข้าใจในคำที่อ่าน

และผู้เรียนอาจอ่านออกเสียงคำได้เท่านั้นแต่ไม่ได้เข้าใจต่อความหมายของคำในประโยคหรือข้อความที่กำลังอ่าน (Pancare, 2018)

จากข้างต้นที่นักวิจัยหลายท่านได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้วิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในการเรียนการสอนพอจะสรุปได้โดยสังเขปว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในการเรียนการสอนอาจทำให้ผู้เรียนเกิดอาการเบื่อหน่ายในการอ่านเพราะเกิดการสับสนในการออกเสียงคำบ้าง เพราะในภาษาอังกฤษมีหลายคำที่พบเห็นไม่ได้ออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์จึงทำให้อาจเป็นวิธีสอนที่น่าเบื่อบ้างแต่ก็มีหลาย ๆ วิธีเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหานี้ เช่น มีหลายท่านเสนอแนะและนำเกมต่าง ๆ หรือนำสีและภาพเข้ามาช่วยกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการอยากเรียนรู้ในการอ่าน และการพัฒนาทักษะการออกเสียงจึงนับว่าการใช้วิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในการเรียนการสอนนั้น เป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการอยากเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษได้ดีและน่าสนใจอีกหนึ่งวิธี ผู้สอนและผู้สนใจสามารถนำวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไปในการเรียนการสอนภาษาได้โดยสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทและวัยของผู้เรียนได้ตามความเหมาะสม

4. การประสมเสียงตัวอักษร

4.1 ความหมายของการประสมเสียงตัวอักษร

ได้มีผู้ให้ความหมายของการประสมเสียงตัวอักษรไว้ในหลายความหมาย ดังเช่น Sayeski et al. ได้กล่าวถึงการประสมเสียงตัวอักษรว่า คือการเปล่งเสียงออกมาแล้วสะกดคำด้วยตัวอักษรที่สามารถย้ายที่หรือสลับที่กันได้ (Sayeski et al., 2018) ส่วน Goswami ได้กล่าวไว้ในผู้เรียนที่เรียนรู้การอ่านนั้นผู้เรียนจะต้องรู้จักความเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษรที่เขียนเรียงกันในคำและรู้จักเสียงของคำที่พบเห็นในภาษาพูดด้วย (Goswami, 1991) ส่วนสาคร บุญเลิศ (อ้างถึงใน สุทินย์ แกวของแกว, 2549) ได้ให้ความหมายของการประสมเสียงตัวอักษรไว้ว่า การประสมเสียงตัวอักษร คือ การนำเอาพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์มาประสมเข้าด้วยกันทำให้เกิดเสียงครั้งหนึ่งเรียกว่า พยางค์ (สาคร บุญเลิศ, 2538) และ ในทางเดียวกัน เตือน พรหมเมศ (อ้างถึงใน สุทินย์ แกวของแกว, 2549) ได้ให้ความหมายของการประสมเสียงตัวอักษรไว้ว่า การประสมเสียงตัวอักษร หมายถึง การถ่ายทอดเสียงในภาษาพูดเป็นภาษาเขียนโดยใช้อักษรแทนเสียงนั้นในพยางค์หนึ่ง ๆ หรือคำหนึ่งถ้าจะใช้อักษรเขียนแทนจะต้องประกอบด้วยอักษรทั้ง 3 ประเภท คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ประสมกัน (เตือน พรหมเมศ, 2536)

พอจะสรุปได้ว่าการประสมเสียงตัวอักษรนั้นหมายถึงวิธีการนำเอาพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ หรือตัวสะกดมาประสมเข้าด้วยกันให้เป็นคำแล้วมีการออกเสียงคำนั้น ๆ ออกมาเป็นพยางค์

4.2 วิธีประสมเสียงตัวอักษร

สำหรับวิธีประสมเสียงตัวอักษรในที่นี้นั้นผู้วิจัยจะกล่าวถึงวิธีประสมเสียงตัวอักษรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นการประสมเสียงตัวอักษรแบบคำหนึ่งพยางค์ให้ถูกต้องและเป็นคำที่มีความหมายโดยการนำเอาพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดมาประสมกันให้เป็นคำแล้วอ่านออกเสียงคำที่ประสมได้อย่างถูกต้อง และจากแนวทางการสอนประสมเสียงตัวอักษร Gunning ได้กล่าวว่าการประสมอักษรให้เป็นคำนั้นขึ้นอยู่กับธรรมชาติของผู้เรียนด้วยว่ามีพื้นฐานในสร้างคำและประสมอักษรมาอย่างไรเพราะผู้เรียนจะต้องแยกเสียงของตัวอักษรให้ได้ก่อน (Gunning, 1995) จากพื้นฐานของโฟนิกส์ (Phonics) และ Gunning ได้ทำการวิเคราะห์ในเด็กที่มีอายุ 7 ขวบกลุ่มหนึ่งซึ่งพบว่าเมื่อประสมอักษรเป็นคำแล้วเด็กจะออกเสียงคำของพยัญชนะต้น สระ และตามด้วยตัวสะกดก่อนจึงจะออกเสียงรวมกันเป็นคำซึ่งจะเห็นได้ว่าการสอนรูปแบบพยางค์นั้นสามารถช่วยให้นักเรียนระบุเสียงในโครงสร้างของคำได้

4.3 ขั้นตอนในการสอนประสมเสียงตัวอักษร

ในขั้นตอนการสอนประสมเสียงตัวอักษรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนดังนี้ คือการสอนด้วยคำหนึ่งพยางค์ที่ประกอบด้วยสามตัวอักษร (CVC) คือ พยัญชนะต้น+ สระ+ ตัวสะกด เช่น c+a+n, p+e+t, b+i+n หรือ h+o+t เป็นต้น เพราะคำหนึ่งพยางค์ง่ายต่อการประสมคำในผู้เรียนระดับเริ่มต้นและผู้เรียนควรได้เรียนรู้เสียงอักษรแต่ละตัวก่อนที่จะเริ่มประสมรวมกันเป็นคำ Goswami ได้กล่าวว่าในผู้เรียนระดับเริ่มต้นนั้นต้องรู้จักความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรด้วยและต้องรู้จักเสียงในตอนต้นและเสียงสัมผัสในท้ายคำด้วยเช่นกัน (Onsets and Rimes) (Goswami, 1991) ส่วน Glushko ได้กล่าวว่าเมื่อผู้เรียนพบคำศัพท์ใหม่จะเกิดการเปรียบเทียบรูปแบบคำที่พบกับคำที่มีความคุ้นเคยแล้วในการคาดเดาเสียงของคำเพื่อออกเสียง (Glushko, 1979) ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนที่รู้วิธีออกเสียงคำว่า “cat” จะสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ในการออกเสียงคำอื่นๆที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น bat, mat หรือ hat เป็นต้น และ Ehri & Wilce กล่าวว่าในเด็กที่สามารถเขียนตัวอักษรได้และสามารถอ่านคำบางคำได้พวกเขาก็จะสามารถใช้ความความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียงเพื่ออ่านคำอื่นๆที่พบเห็นได้เช่นกัน (Ehri & Wilce, 1985) ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดังตัวอย่างกิจกรรมของ Baker et al. ต่อไปนี้ (Baker et al., 2018)

1. สอนให้ผู้เรียนรู้จักกับตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมเพื่อช่วยผู้เรียนให้เกิดการจดจำเสียงของตัวอักษรและการผสมเสียงของอักษรรวมกันให้เกิดเป็นคำได้ เช่น ผู้สอนอาจเริ่มกิจกรรมด้วยเพลงเกี่ยวกับ Phonics หรือ เกมทาย

เสียงของตัวอักษรโดยผู้สอนอาจชูภาพตัวอักษรโดยการสุมหยิบขึ้นมาแล้วให้นักเรียนบอกเสียงของตัวอักษรที่พบเห็น เป็นต้น

2. สอนนักเรียนให้อ่านคำศัพท์โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษรและการประสมเสียงตัวอักษรรวมกันให้เป็นคำผู้เรียนจะได้เริ่มเรียนรู้จักโครงสร้างของคำก่อนว่าในแต่ละคำประกอบไปด้วยอักษรใดบ้างที่ประสมรวมกันเป็นคำโดยจะต้องรู้จักกับพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด (CVC) ซึ่งในกิจกรรมนี้ผู้สอนอาจเริ่มกิจกรรมด้วยการชูภาพให้ผู้เรียนดูก่อน เช่น ภาพ หมวก (hat) แล้วอ่านให้ผู้เรียนฟังหนึ่งรอบและถามว่าได้ยินเสียงอะไรบ้างในคำว่า “hat” และในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การประสมอักษรสามตัวเข้าด้วยกันและผสมเสียงของตัวอักษรรวมกันให้เป็นคำ ดังเช่น เสียง /h/ /a/ /t/ ของตัวอักษร "h", "a" และ "t" จะถูกผสมเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดคำว่า "hat" เป็นต้น และให้ผู้เรียนมีการฝึกประสมอักษรซ้ำๆเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นให้การประสมอักษรให้เป็นคำ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

มาลินี พุ่มมาลัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่าทักษะการสะกดคำศัพท์ของเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนและเป็นที่น่าพอใจ (มาลินี พุ่มมาลัย, 2558)

มลิวัด แสงขารี ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะด้านการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นและมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละเพิ่มมากขึ้นจากการเรียนรู้การอ่านและเขียนแบบโฟนิกส์ (มลิวัด แสงขารี, 2561)

ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงความรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับคุณภาพดี หลังได้รับการสอน แบบโฟนิกส์และนักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับคุณภาพดีหลัง ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ (ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ, 2560)

ก๊กอ พิสุทธ์ และกัลยรัตน์ ชาวันตี ได้ร่วมกันทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่า

งอยพัฒนศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียง ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (ก๊กอ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาวันตี, 2561)

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Masello Hellen Phajane ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านระดับเริ่มต้นด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในนักเรียนระดับประถมศึกษา จากการศึกษาพบว่าการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยการเน้นย้ำถึงบทบาทของเสียงในการอ่านและการเขียนโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเข้าใจของผู้เรียนว่าระบบเสียงของภาษาสามารถนำมาใช้เพื่อเข้าถึงเรื่องราวและข้อความอื่น ๆ ได้อย่างไรทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการอ่านมากขึ้น (Phajane, 2014)

Brittany Phipps ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบวิธีโฟนิกส์ (Phonics) ให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำเพื่อพัฒนาทักษะการถอดรหัสของเสียงในการอ่านโดยใช้วิธี Pretest / Post-test กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คนหลังได้รับการสอนการอ่านถอดเสียงแบบโฟนิกส์พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพิ่มมากขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้การสอนถอดเสียงแบบโฟนิกส์ (Phipps, 2011)

Xiaojing et al. ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่าการสอนการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการถอดรหัสเสียง การออกเสียงคำ และการสะกดคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น (Xiaojing et al., 2016)

Jonathan Glazzard ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินการพัฒนาการอ่านด้วยการสังเคราะห์เสียงอย่างเป็นระบบในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโดยมีการใช้เครื่องมือในการประเมินความรู้และทักษะของผู้เรียนเกี่ยวกับการออกเสียงและสังเคราะห์เสียงผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาการออกเสียงและสังเคราะห์เสียงช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านได้มากกว่าการเรียนตามรูปแบบที่โรงเรียนทำการสอนโดยวิธีทั่วไป (Glazzard, 2017)

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและทำความเข้าใจต่อการใช่วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในการเรียนการสอน ซึ่งพบว่าแต่ละที่มีสภาพแวดล้อมและบริบทของผู้เรียนที่แตกต่างกันไปในแต่ละระดับผู้สอนและนักวิจัยหลายๆท่านได้พบปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันออกไปด้วยเช่นกันและปัญหาการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงต้องมีการแก้ไข

และพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้พื้นฐานและยั่งยืนต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และการใช้วิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในการเรียนการสอนก็เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ผู้วิจัยพบว่าช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีโดยจะเห็นได้จากผลลัพธ์ของการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในงานวิจัยว่า หลังการใช้วิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ผลสัมฤทธิ์ของการออกเสียงของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าเห็นควรที่จะนำวิธีนี้มาใช้แก้ปัญหาในบริบทชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้รับผิดชอบให้ทำการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยอาศัยขอบเขตเนื้อหาตามที่หลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดไว้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ ประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือ วิธีดำเนินการทดลอง การเก็บและรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในงานวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน แห่งหนึ่งในสำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในรายวิชา อ11101 วิชา ภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 420 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการ เรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเริ่มต้น ส่วนใหญ่สามารถท่องชื่อตัวอักษรจาก A-Z ได้แต่ไม่สามารถ ระบุได้ว่าตัวได้ว่าเป็นตัวอักษรตัวใดที่ตนเองกำลังท่องอยู่

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในรายวิชา อ 11101 ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนร้อยละ 98 ที่ยังประสมเสียง ตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษไม่ได้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

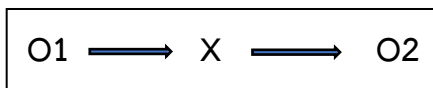
2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออก เสียงคำภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ชั่วโมง

4. รูปแบบงานวิจัย

ในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยแบบ One- group Pretest- Posttest Design

- O1 แทน การทดสอบก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
 X แทน การสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
 O2 แทน การทดสอบหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อสอนการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

6. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

6.1 แผนการจัดการเรียนรู้

6.1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งพบว่าควรจะมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ให้กับผู้เรียนในระดับเริ่มต้นเพิ่มเติมเพราะในหลักสูตรไม่ได้มีการบรรจุเนื้อหาและรูปแบบของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไว้เพื่อเป็นการสร้างความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษและเพื่อกระตุ้นและดึงดูด ความสนใจของผู้เรียนให้มีความอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงเห็นควรว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรจะได้รับการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) และผู้วิจัยได้มีการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) พบว่าในหลายๆประเทศก็มีการนำเอาวิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) เข้ามาช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านรวมไปถึงการอ่านออกเสียงของผู้เรียนด้วยรวมไปถึงได้มี

นักวิจัยและผู้สอนภาษาอังกฤษหลายๆท่านนำวิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เข้ามาใช้ในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหา พัฒนาและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ซึ่งผลพบว่า หลังผู้เรียนได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์(Phonics)ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพิ่มมากขึ้นรวมถึงการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษด้วย

6.1.2 วางแผนและกำหนดกรอบเนื้อหา

หลังจากศึกษาหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษพบว่า เนื้อหา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่มและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)และตัวชี้วัด ที่ระบุว่าผู้เรียนต้องสามารถระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษ (letter names) เสียงอักษรภาษาอังกฤษ (letter sounds) สะกดคำถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านออกเสียงในระดับคำ (stress) ประโยค (intonation) ถูกต้องตามหลักการอ่าน และผู้เรียนต้อง เข้าใจคำ กลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นรวมถึงออกเสียงสระ กลุ่มคำและประโยคได้

ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเนื้อหาจากหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งเป็นบริบทจริงของการจัดการเรียนรู้ และเห็นควรที่จะกำหนดให้เนื้อหาในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นกิจกรรมการออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษโดยมี 5 กิจกรรมและ 5 แผนการเรียนรู้ ได้แก่ fun with “Group 1” sound , fun with “Group 2” sound, fun with “Group 3” sound, fun with “Group 4” sound, และ fun with “Group 5” sound เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตรและเพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

6.1.3 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

เมื่อผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในงานวิจัยแล้วผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับ หลักการและวิธีการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งพบว่าโฟนิกส์(Phonics) เป็นระบบเสียง ในภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวพยัญชนะ เสียงสระ เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอน ประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำผู้เรียนจะสามารถประสมเสียงตัวอักษรและอ่าน ออกเสียงคำได้ โดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงตัวอักษรโฟนิกส์(Phonics) เป็นระบบ เสียงของตัวอักษรในภาษาซึ่งแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะของตัวเอง การอ่านออกเสียงผู้เรียนจะต้อง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้นๆ การออกเสียงมีกฎเกณฑ์ทางภาษา บ่งบอกชัดเจนว่าตัวอักษรแต่ละตัวจะมีเสียงใด และเมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป ตัวอักษรนั้นๆ จะมี เสียงใด (UK. Department of Education.2004: Online) จากการศึกษาข้อมูลและเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบและจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) โดยมีทั้งหมด 5 ชุดและ 5 แผนการจัดการเรียนรู้โดยเนื้อหา ที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ทำการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	fun with “Group 1” sound
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	fun with “Group 2” sound
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	fun with “Group 3” sound
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	fun with “Group 4” sound
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	fun with “Group 5” sound

6.1.4 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญเมื่อได้เนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์แล้วผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านเพื่อทำการ ตรวจสอบหาคุณภาพโดยใช้การพิจารณาค่าคุณภาพจากสูตรต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ใช้

$\sum X$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

- 1 หากจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและองค์ประกอบของภาษาที่ใช้ ในแผนการจัดการเรียนรู้
- 0 หากไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและองค์ประกอบของภาษาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
- 1 หากจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและองค์ประกอบของภาษาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีดังนี้ หาก ค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หมายถึงแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยและหากค่า IOC มีค่าต่ำกว่า 0.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในงานวิจัยทั้งนี้จะต้องทำ

การปรับปรุงเครื่องมือและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษอีกครั้งเพื่อทำการปรับปรุงและแก้ไขเนื้อหาให้เหมาะสมกับงานวิจัย ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 (ดังภาคผนวกหน้า 71 – 80)

6.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยมีขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษจากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาและตัวชี้วัดรวมถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อจะนำไปสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับงานวิจัยโดยผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบทดสอบแบบปากเปล่า (oral test) ซึ่งเป็นวิธีทดสอบเป็นรายบุคคล
3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยทั้งสองแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (oral test) ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์หนึ่งพยางค์จำนวน 10 คำ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกคำศัพท์เหล่านี้มาจากวงคำศัพท์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาที่ผู้วิจัยศึกษาในครั้งนี้อยู่โดยเลือกคำศัพท์ในกลุ่มคำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์
4. นำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในงานวิจัยเพื่อขอคำแนะนำและพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องของเนื้อหาที่ใช้ในแบบทดสอบจากนั้นนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษามาใช้ปรับปรุงแบบทดสอบ
5. นำแบบทดสอบที่ทำการปรับปรุงและแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา รวมถึงการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
6. นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ใช้

ΣX คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

7. หลังจากทำการปรับปรุงและตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ในงานวิจัยครั้งนี้แบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 (ดังภาคผนวกหน้า 82-98)

7.วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.1 อธิบายและชี้แจงจุดประสงค์รวมถึงบทบาทของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติกิจกรรม

7.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษไปทดสอบก่อนเรียนโดยชุดแบบทดสอบก่อนเรียนจะเป็นแบบทดสอบปากเปล่า การประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษจำนวน 10 ข้อซึ่งทำการสอบโดยการให้ผู้เรียนสุ่มหยิบบัตรภาพจากกล่องขึ้นมาแล้วทำการประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำจากนั้นออกเสียงคำให้ถูกต้องและในบัตรภาพจะมีทั้งภาพประกอบและคำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบความหมายของคำที่ประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยที่ผู้เรียนจะต้องประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำด้วย พยัญชนะต้น สระและตัวสะกด (CVC) จากนั้นทำการบันทึกผลคะแนนเป็นรายบุคคลลงในแบบบันทึกคะแนน

7.3 หลังทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วผู้วิจัยได้ทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนโดยทำการสอนตามขั้นตอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งมีเนื้อหาที่ใช้ทำการสอนและขั้นตอนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ โดยขั้นแรกจะทำการสอนให้ผู้เรียนรู้จักกับเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษทั้ง 26 เสียงก่อนจากนั้นสอนให้ผู้เรียนรู้จักกับพยัญชนะและสระและทำการระบุเสียงระหว่างพยัญชนะทั้ง 21 เสียง และสระทั้ง 5 เสียงที่เป็นพยัญชนะและสระเดี่ยว ในขั้นตอนของการสอนการระบุเสียงในคำศัพท์ (Identifying Sounds in Words) เป็นการปูพื้นฐานการออกเสียงที่เป็นเสียงย่อยที่อยู่ในคำศัพท์ให้ผู้เรียนสามารถระบุเสียงให้ได้ก่อนเป็นขั้นตอนแรกเพื่อนำไปสู่

การประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำได้โดยสอนผ่านโครงสร้าง พยัญชนะ + สระ + พยัญชนะ (Consonant + Vowel + Consonant หรือ CVC)

เมื่อผู้เรียนรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้วขั้นตอนต่อมาคือผู้วิจัยได้เริ่มทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5 โดยทำการสอนประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำหนึ่งพยางค์และอ่านออกเสียงคำที่ประสมได้ตามวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ตัวอย่างเช่น b + a + t = bat เบอะ + แอะ + เทอะ = แบท, h + o + p = hop เฮอะ + ออ + เพอะ = ฮอพ เป็นต้นโดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะแบ่งเป็นเสียงสระ a, e, i, o และ u เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงครบทั้ง 5 เสียงและในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะใช้คำศัพท์ที่เป็นคำหนึ่งพยางค์และมีความหมายในการฝึกแผนละ 10 คำ รวม 5 แผน 50 คำ โดยแต่ละแผนใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 5 ชั่วโมง

แบบฝึกทักษะชุด “What is my sound?” ที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ได้แก่ 1.) แบบฝึกทักษะที่ 1 ชุด Fun with “Group 1” sound 2.) แบบฝึกทักษะที่ 2 ชุด Fun with “Group 2” sound 3.) แบบฝึกทักษะที่ 3 ชุด Fun with “Group 3” sound 4.) แบบฝึกทักษะที่ 4 ชุด Fun with “Group 4” sound และ 5.) แบบฝึกทักษะที่ 5 ชุด Fun with “Group 5” sound ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาต่อไปนี้

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้				
fun with “Group 1” sound	fun with “Group 2” sound	fun with “Group 3” sound	fun with “Group 4” sound	fun with “Group 5” sound
1. <u>bag</u>	1. <u>bed</u>	1. <u>big</u>	1. <u>cop</u>	1. <u>bun</u>
2. <u>cat</u>	2. <u>get</u>	2. <u>bin</u>	2. <u>dog</u>	2. <u>cut</u>
3. <u>dad</u>	3. <u>hen</u>	3. <u>dig</u>	3. <u>fox</u>	3. <u>fun</u>
4. <u>fan</u>	4. <u>jet</u>	4. <u>fin</u>	4. <u>hot</u>	4. <u>gun</u>
5. <u>ham</u>	5. <u>leg</u>	5. <u>hit</u>	5. <u>hop</u>	5. <u>gum</u>
6. <u>jam</u>	6. <u>net</u>	6. <u>pig</u>	6. <u>job</u>	6. <u>hut</u>
7. <u>lap</u>	7. <u>pen</u>	7. <u>six</u>	7. <u>log</u>	7. <u>mud</u>
8. <u>man</u>	8. <u>red</u>	8. <u>sit</u>	8. <u>mop</u>	8. <u>nun</u>
9. <u>nap</u>	9. <u>ten</u>	9. <u>wig</u>	9. <u>pot</u>	9. <u>run</u>
10. <u>van</u>	10. <u>web</u>	10. <u>zip</u>	10. <u>top</u>	10. <u>sun</u>

7.4 ทดสอบหลังเรียนและบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคลหลังสอนการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำแล้วผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นคำศัพท์เดียวกับแบบทดสอบก่อน เรียนจำนวน 10 คำ

7.5 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การตรวจและให้คะแนนแบบทดสอบการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำซึ่งเป็นคำศัพท์หนึ่งพยางค์ตามหลักการด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยกำหนดให้ประสมอักษรและอ่านออกเสียงคำได้ 1 ข้อ ได้ 2 คะแนน คะแนนรวม 20 คะแนน จากนั้นบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล

7.6 นำคะแนนก่อนและหลังเรียนที่ได้ทำการบันทึกข้อมูลไว้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการทดสอบก่อนและหลังเรียนแล้วคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าทดสอบสมมติฐาน การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าตรงรชนีความสอดคล้อง(IOC) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำไปใช้ในการประเมินผลของแบบทดสอบที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ

9. สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

9.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ การหาค่าทดสอบ t (t-test)

9.2 สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

9.2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$\bar{x} = \frac{\sum fX}{n}$$

เมื่อ \bar{x} หมายถึงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

fX หมายถึงผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนนั้น

n หมายถึงจำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

9.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X-\bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. หมายถึงส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X หมายถึงจุดกลางชั้นของแต่ละชั้น

\bar{X} หมายถึงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึงจำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

f หมายถึงความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

9.2.4 การหาค่าทดสอบ t (t-test) แบบ One Sample Test

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{s/\sqrt{n}} \sim t_{n-1}$$

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มที่ได้รับการสุ่มมาจากกลุ่มประชากรที่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ
2. ค่าของตัวแปรที่ได้มาแต่ละหน่วยนั้นเป็นอิสระต่อกัน
3. ไม่ทราบค่าความแปรปรวนของกลุ่มประชากร
4. กลุ่มตัวอย่างมีขนาดน้อยกว่า 100

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยในหัวข้อเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองจำนวน 35 คน ทำแบบทดสอบการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่าจำนวน 10 คำ ใช้เวลาในการทดสอบคนละ 20 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนนซึ่งทำการสอบโดยการให้ผู้เรียนสุ่มหยิบบัตรภาพคำศัพท์จากกล่อง 5 ใบขึ้นมาแล้วทำการประสมอักษรให้เป็นคำจากนั้นอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนโดยทำการสอนตามขั้นตอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เมื่อผู้วิจัยทำการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้วได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้นำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์ผลต่าง (D) ของคะแนน เพื่อใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนความสามารถในการการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำ
ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองจำนวน 35 คน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์
(Phonics) และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D)

นักเรียนคนที่	คะแนน (20)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	0	6	6
2	0	8	8
3	2	12	10
4	0	4	4
5	0	3	3
6	0	5	5
7	0	8	8
8	0	10	10
9	0	7	7
10	0	4	4
11	1	14	13
12	0	6	6
13	3	20	17
14	0	6	6
15	0	9	9
16	0	11	11
17	0	1	1
18	0	2	2
19	0	3	3
20	0	4	4
21	0	2	2
22	0	4	4
23	0	4	4

นักเรียนคนที่	คะแนน (20)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
24	0	8	8
25	0	6	6
26	0	3	3
27	0	10	10
28	0	12	12
29	0	14	14
30	0	8	8
31	0	6	6
32	2	20	18
33	1	18	17
34	0	7	7
35	0	10	10
\bar{X}	0.25	7.85	$\bar{D} = 7.6$
S.D.	0.70	4.91	

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ก่อนเรียนสูงสุดเท่ากับ 18 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 นอกจากนี้ยังพบว่าคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน และผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนสูงสุด 18 คะแนนและต่ำสุด 1 คะแนน

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยการทดสอบด้วยค่า t (t-test) ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ด้วยการทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ (n=35)

การทดสอบ	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	t	df	p-value
ก่อนเรียน	20	0.25	0.70	7.6	10.15*	34	0.000
หลังเรียน	20	7.85	4.91				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 7.85 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.91) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนที่มีค่าเท่ากับ 0.25 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70) นอกจากนี้ยังพบว่าผลต่างเฉลี่ย (\bar{D}) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มีค่าเท่ากับ 7.6 และค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 10.15 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ได้ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ ประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการทำวิจัยในครั้งนี้ นั้นเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยแบบ One- group Pretest- Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษร และการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ไปแล้วนั้น ในบทนี้ผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดของเครื่องมือการวิจัย การดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา อ11101 วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา จำนวน 5 แผน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือ 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ชั่วโมง ดังแผนต่อไปนี้เป็นคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Fun with “Group 1” sound 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fun with “Group 2” sound 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Fun with “Group 3” sound 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Fun with “Group 4” sound 5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Fun with “Group 5” sound โดยเนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ได้มาจากหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาจากนั้นนำมาปรับให้เหมาะสมกับระดับ ภาษาของผู้เรียน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียง คำภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า มีจำนวน 10 คำศัพท์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียน แต่ละคนจะสุ่มหยิบได้บัตรคำศัพท์ใดบ้างจากกล่องทั้ง 5 ใบในการทดสอบโดยแบบทดสอบชุดนี้มีค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1

ในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ คือ ขั้นแรกได้อธิบายและชี้แจงจุดประสงค์รวมถึงบทบาทของนักเรียนในขณะทำกิจกรรม การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติกิจกรรม ขั้นต่อมา นำแบบทดสอบไปทดสอบก่อนเรียนก่อนที่จะดำเนินการทดลอง จากนั้นดำเนินการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี สอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนกับผู้เรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิม

กับก่อนเรียนโดยให้ผู้เรียนสุ่มหยิบบัตรคำศัพท์จากกล่องทั้ง 5 ใบ เหมือนเดิม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักกับตัวอักษรรวมถึงเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวในภาษาอังกฤษทำให้ง่ายต่อการสร้างคำและออกเสียงคำต่างๆได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำ คำต่างๆด้วยการเขียนตัวอักษรเรียงกันเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harris & Hodges ได้กล่าวถึงขั้นตอนแรกของการสอนว่า การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลักซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวได้เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านคำหรือประโยคต่าง ๆ ได้ต่อไป (Harris & Hodges, 1995) และในขั้นตอนที่สอง Harris and Hodges ได้กล่าวถึงการสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำโดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการออกเสียงคำได้ดีกว่าการท่องจำตัวอักษรเรียงต่อกัน ซึ่งวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Rack et al. ที่ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ว่าเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านหรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่านซึ่งพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความยากลำบากในการถอดรหัสคำเพราะเป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนรู้จักการถอดรหัสคำจึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาและเรียนรู้วิธีการอ่านได้ (Rack et al., 1992) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Tunmer & Chapman ที่กล่าวว่าการอ่านคำที่ไม่คุ้นเคยในข้อความหรือประโยคต่างๆผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทั้ง

ตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรเพื่อเป็นตัวชี้้นำในการอ่านคำหรือข้อความนั้นๆ นอกจากนี้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ยังช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรภาษาอังกฤษและเสียงของตัวอักษรได้ (Tunmer & Chapman, 1998) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goswami ที่กล่าวว่าผู้เรียนในระดับเริ่มต้นต้องรู้จักการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรก่อนเป็นอันดับแรก จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถประสมอักษรและอ่านออกเสียงคำได้ถึงแม้ผู้เรียนจะไม่มีประสบการณ์และพื้นฐานมาก่อนเมื่อมีการเรียนรู้และฝึกฝนก็จะสามารถประสมอักษรและอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง (Goswami, 1991)

2. ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาและภาษาที่เหมาะสมกับช่วงวัยและระดับภาษาของผู้เรียนซึ่งเนื้อหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนให้หลากหลายและไม่น่าเบื่อ ดังเช่น นำบทเพลงเกี่ยวกับโฟนิกส์ (Phonics) เข้ามาช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำชื่อของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นอีกทั้งผู้เรียนยังเกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมด้วย รวมถึงผู้วิจัยได้นำเสนอคำศัพท์ด้วยสื่อที่น่าสนใจต่อผู้เรียนคือมีทั้งภาพที่มีขนาดพอดีและสีสันสดใสสวยงามซึ่งในบัตรภาพมีคำศัพท์ที่ใช้ขนาดของตัวอักษรที่พอดีเหมาะกับวัยของผู้เรียนและมีสีสันซึ่งภาพในบัตรคำก็เป็นความหมายของคำรวมอยู่ด้วยกันช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ทั้งการออกเสียงคำและความหมายของคำนั้นๆ ที่อ่านได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Berninger et al. กล่าวว่าผู้เรียนต้องมีการจดจำและจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบตัวอักษรเพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการสะกดคำและการออกเสียงคำด้วย (Berninger et al., 2001) ซึ่งสอดคล้องกับ สมโภชน์ พนาวาส ที่กล่าวว่าเมื่อมีความรู้ในเรื่องการอ่านออกเสียงในระดับตัวอักษรแล้ว เมื่อนำตัวอักษรเหล่านั้นมาประกอบเป็นคำก็ยิ่งมีความสำคัญและจำเป็นจะต้องอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องด้วยเพราะเสียงที่เปล่งออกมามีความเกี่ยวข้องกับความหมายของคำนั้น ๆ ด้วย (สมโภชน์ พนาวาส, 2556) ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้สื่อที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและมีสีสันสวยงามมีทั้งภาพและเสียงจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ไปด้วยความสนุกสนานไม่น่าเบื่อและช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความจำและทักษะในเนื้อหาที่เรียน เพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านภาษามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ รวมถึงข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. การเลือกใช้สื่อประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ควรพิจารณาจากกิจกรรมที่จัดว่าจะส่งเสริมทักษะด้านใดให้กับผู้เรียนและควรคำนึงถึงความเหมาะสมของช่วงวัยและระดับภาษาของผู้เรียนเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการเลือกใช้สื่อ

2. ครูผู้สอนควรเพิ่มคลังคำศัพท์สำหรับผู้เรียนให้มากขึ้นให้เหมาะสมกับระดับชั้น เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่มีความยากและมีพยางค์เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยเปลี่ยนจากการใช้คำศัพท์เพียงคำเดียว (Single word) มาเป็นการใช้กลุ่มคำ หรือ วลีแทน

2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีรูปภาพและประโยคประกอบคำศัพท์ กลุ่มคำ หรือ วลีนั้น ๆ ด้วย

รายการอ้างอิง

- Adams, M. J. (1991). Beginning To Read: Thinking and Learning about Print. *Language*, 67, 388.
- Anderson, I. H. (1952). The psychology of teaching and reading / Irving H. Anderson, Walter F. Dearborn.
- Baker, S. K., Santiago, R., Masser, J., Nelson, N., & Turtura, J. E. (2018). The Alphabetic Principle: From Phonological Awareness to Reading Words. Improving Literacy Brief.
- Beltrán-Herrera, M. A., Andrade-Chávez, L. L., & Álvarez-Rojas, D. F. (2016). Pronunciation improvement in EFL young learners through phonics instruction. *Praxis Journal of Philosophy*, 12, 52-62.
- Berninger, V., Abbott, R., Billingsley, F., & Nagy, W. (2001). Processes underlying timing and fluency of reading: Efficiency, automaticity, coordination, and morphological awareness. *Dyslexia, fluency, and the brain*, 383-414.
- Bowey, J. A. (2006). Need for systematic synthetic phonics teaching within the early reading curriculum. *Australian Psychologist*, 41, 79-84.
- de Graaff, S., Bosman, A. M., Hasselman, F., & Verhoeven, L. (2009). Benefits of systematic phonics instruction. *Scientific studies of reading*, 13(4), 318-333.
- Ehri, L. C., Nunes, S. R., Stahl, S. A., & Willows, D. M. (2001). Systematic Phonics Instruction Helps Students Learn to Read: Evidence from the National Reading Panel's Meta-Analysis. *Review of Educational Research*, 71, 393 - 447.
- Ehri, L. C., & Wilce, L. S. (1985). Movement into Reading: Is the First Stage of Printed Word Learning Visual or Phonetic? *Reading Research Quarterly*, 20, 163.
- Eshiet, O. I. (2015). *Teaching reading and writing to beginners: Synthetic phonics for 2nd language teacher*
- Gilakjani, A. P. (2012). A Study of Factors Affecting EFL Learners' English Pronunciation Learning and the Strategies for Instruction.
- Gilakjani, A. P. (2016). What Factors Influence the English Pronunciation of Efl Learners. *Modern Journal of Language Teaching Methods*, 6, 315.

- Glazzard, J. (2017). Assessing reading development through systematic synthetic phonics. *English in Education*, 51, 44 - 57.
- Glushko, R. J. (1979). The Organization and Activation of Orthographic Knowledge in Reading Aloud. *Journal of Experimental Psychology: Human Perception and Performance*, 5, 674-691.
- Goswami, U. (1991). Learning about Spelling Sequences: The Role of Onsets and Rimes in Analogies in Reading. *Child Development*, 62, 1110-1123.
- Gunning, T. G. (1995). Word Building: A Strategic Approach to the Teaching of Phonics. *The Reading Teacher*, 48.
- Harmer, J. R. b. (1998). How to teach English : an introduction to the practice of English language teaching.
- Harris, T. L., & Hodges, R. E. (1995). The Literacy Dictionary: The Vocabulary of Reading and Writing.
- Martinez, A. M. M. (2016). Explicit and Differentiated Phonics Instruction as a Tool to Improve Literacy Skills for Children Learning English as a Foreign Language. *Gist: Education and Learning Research Journal*, 25-49.
- Pancare, R. (2018, June 28). *The Advantages & Disadvantages of the Phonetic.*
- Paulston, C. B., & Bruder, M. N. (1976). Teaching English as a Second Language. Techniques and Procedures.
- Phajane, M. (2014). Exploring the Roles and Responsibilities of Early Childhood Teachers. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 5, 420-424.
<https://doi.org/10.5901/mjss.2014.v5n10p420>
- Phipps, B. (2011). A Study of Phonics Instruction: Teaching Phonics Dance to At-Risk Elementary Students to Improve Decoding Skills.
- Rack, J. P., Snowling, M. J., & Olson, R. K. (1992). The Nonword Reading Deficit in Developmental Dyslexia: A Review. *Reading Research Quarterly*, 27, 28-53.
- Richards, J. C., & Schmidt, R. (2002). *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics* (4 ed.). Pearson Education Limited.
- Sayeski, K., Earle, G., Davis, R., & Calamari, J. (2018). Orton Gillingham: Who, What, and How. *TEACHING Exceptional Children*, 51, 004005991881699.
<https://doi.org/10.1177/0040059918816996>

Schonell, F. J. (1946). The Psychology and Teaching of Reading. *Mental Health*, 6, 23 - 23.

Tunmer, W. E., & Chapman, J. W. (1998). Language prediction skill, phonological recoding ability, and beginning reading.

Vacca, c. a. (2003). *Creating Strategic Readers*.

Valbuena, A. C. (2014). Tucker Signing as a Phonics Instruction Tool to Develop Phonemic Awareness in Children. *Gist: Education and Learning Research Journal*, 66-82.

Vandervelden, M. C., & Siegel, L. S. (1997). Teaching Phonological Processing Skills in Early Literacy: A Developmental Approach. *Learning Disability Quarterly*, 20, 63 - 81.

Xiaojing, L., Zhang, J., & Jing, H. (2016). A Case Study of Phonics among Primary School Students. *International journal for innovation education and research*, 4, 11-16.

ก๊กอ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาวันตี. (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา. กลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. ไทยวัฒนาพานิช. กรองแก้ว ไชยปะ. (2548). สัทศาสตร์อังกฤษและสรวทยาเบื้องต้น. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.

ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ. (2560). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียง คำรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงใจ ตั้งสง่า. (2554). ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิิกส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน.

<http://www.funlanguage.co.th/>

เดือน พรหมเมศ. (2536). หลักการเขียน การอ่านคำไทย. ภาควิชาภาษาไทย คณะวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูสงขลา.

- นพดล จันทรทัต. (2531). การใช้ภาษาไทย. สำนักพิมพ์ต้นอ้อ.
- นฤมล สุปินโน. (2558). ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเจตคติ ต่อการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาป่าแกก จังหวัดแม่ฮ่องสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช/นนทบุรี].
- บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2555). หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย. สำนักพิมพ์บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- บันลือ พงษ์ชนะวัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. ไทยวัฒนาพานิช.
- ประวีณา เอ็นดู. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ [การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- พิมพ์กรณ พวงชื่น. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- มลิวัด แสงซารี. (2561). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ].
- มาลินี พุ่มมาลัย. (2558). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มหาวิทยาลัยนเรศวร]. พิษณุโลก.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง (2557). การศึกษาแบบเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียนอ่านเขียน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2414 –2555 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาสนา บุญสม. (2541). การใช้ภาษาไทย1. ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาฝ่ายเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สมโภชน์ พนาवास. (2556). ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สาคร บุญเลิศ. (2538). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. โรงพิมพ์การศาสนา.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. นางนิภาวรรณ รื่นกิจ
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
2. นางสาวยุพา ดงตะไคน์
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
3. นางสาวปรุ่งฉัตร อินบุตรดี
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

ที่ อว 8606 (ขจ)/3065

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางนิภาวรรณ รื่นกิจ

ด้วย นางสาวสุจิตรา วงษ์หาญ รหัสประจำตัว 61254323 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ผลการใช้
วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากชัย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606(ทอ)/3067

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอุพา คงตะโน

ด้วย นางสาวสุจิตรา วงษ์หาญ รหัสประจำตัว 61254323 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการใช้
วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606(คส)/3066

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวปรุ่งฉัตร อินบุตรคี

ด้วย นางสาวสุจิตรา วงษ์หาญ รหัสประจำตัว 61254323 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลการใช้
วิธีสอนแบบ โฟนิคส์(Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิภมาศ มากสุข)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

Lesson plan 1

Subject: E 11101 English **Topic:** Fun with “Group 1” sound **Level:** Grade 1

Times: 1 hour

Date:

Standard

F1.1.2 Specify the alphabet and sounds; accurately pronounce and spell simple words by observing principles of reading.

Objective

- 1.To build the words by using consonant + vowel + consonant (CVC)
- 2.To pronounce and read the words together.

Important Concept

When students know how to build the words, they can read and pronounce them and it is a basic knowledge and skills in learning English.

Grammar

Vocabulary: bat, can, dad, fat, hat, jam, lap, mat, nap, van

Process of learning

Warm up

1. The teacher presents the letters A-Z through the TV in the classroom and have students tell their names together 1 time.
2. Teacher teaches students the sounds of the 26 English letters according to phonics and then have the students pronounce it twice.
3. Students tell the sounds of letters A-Z by the teacher randomly picks 5-6 cards.

Presentation

1. Have students listen to phonics song 1 time.
2. Have students sing a phonics song 1 time to review the sounds of letters A-Z.
3. let students learn five English vowels a, e, i, o and u and pronounce them 3 times,

then teacher focuses on “a” sound and the students pronounce “a” sound 3 times.

Practice

1. Have students practice pronouncing the letters A-Z according to phonics 3 times, with the teacher helping when the students pronounce incorrectly.

2. Let students learn how to build one-syllable word with “A” sound and let them to know in a vocabulary must consist of initial consonants, vowels and spellings, for example, the word “bag” contains the initial consonant is “b”, the vowel is “a” and the spellings is “g”.

3. Have students practice building one-syllable words with “A” sound according to the vocabulary given by the teacher and students can tell the initial consonants, vowels and spellings in one word.

Production

Have students build the words and pronounce the words from fun with “Group 1” sound exercise 10 words: bag, cat, dad, fan, ham, jam, lap, man, nap, and van and students must pronounce and combine the letters to make words such as, b (ber), a (ae), g (ger), “bag”.

Wrap up

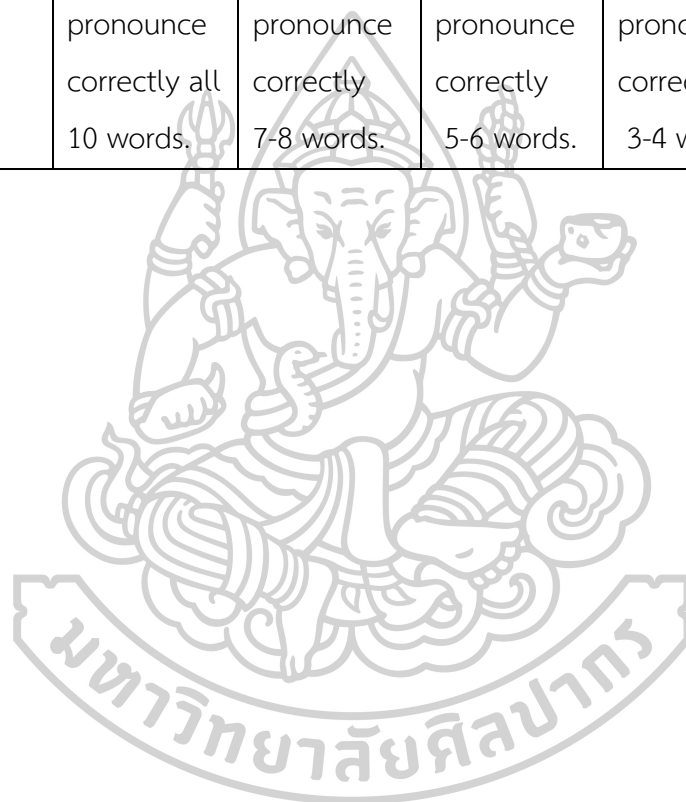
Teacher and students are review the sounds of the letters A-Z 1 time and review about how to combine the letters into words and how to pronounce the words. The teacher randomly picks up a card and the students pronounce the words or the letters sounds that they see.

Materials

1. phonics song
2. A-Z flashcards
3. Fun with “Group 1” sound photo cards

Evaluation

Criteria	10	8	6	4	2
letter sounds blending and pronunciation	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly all 10 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 7-8 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 5-6 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 3-4 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 1-2 words.

Lesson plan 2

Subject: E 11101 English **Topic:** Fun with “Group 2” sound **Level:** Grade 1

Times: 1 hour

Date:

Standard

F1.1.2 Specify the alphabet and sounds; accurately pronounce and spell simple words by observing principles of reading.

Objective

- 1.To build the words by using consonant + vowel + consonant (CVC)
- 2.To pronounce and read the words together.

Important Concept

When students know how to build the words, they can read and pronounce them and it is a basic knowledge and skills in learning English.

Grammar

Vocabulary: bed, get, hen, fed, let, net, pet, red, set, wet

Process of learning

Warm up

1. The teacher presents the letters A-Z through the TV in the classroom and have students tell their names together 1 time.
2. Teacher teaches students the sounds of the 26 English letters according to phonics and then have the students pronounce it twice.
3. Students tell the sounds of letters A-Z by the teacher randomly picks 5-6 cards.

Presentation

1. Have students listen to phonics song 1 time.
2. Have students sing a phonics song 1 time to review the sounds of letters A-Z.
3. let students learn five English vowels a, e, i, o and u and pronounce them 3 times, then teacher focuses on “e” sound and the students pronounce “e” sound 3 times.

Practice

1. Have students practice pronouncing the letters A-Z according to phonics 3 times, with the teacher helping when the students pronounce incorrectly.
2. Let students learn how to build one-syllable word with “E” sound and let them to know in a vocabulary must consist of initial consonants, vowels and spellings, for example, the word “ten” contains the initial consonant is “t”, the vowel is “e” and the spellings is “n”.
3. Have students practice building one-syllable words with “E” sound according to the vocabulary given by the teacher and students can tell the initial consonants, vowels and spellings in one word.

Production

Have students build the words and pronounce the words from fun with “Group 2” sound exercise 10 words: bed, get, hen, fed, let, net, pet, red, set, and wet and students must pronounce and combine the letters to make words such as, g (ger), e (e), t (ter), “get”.

Wrap up

Teacher and students are review the sounds of the letters A-Z 1 time and review about how to build the words and how to pronounce the words. The teacher randomly picks up a card and the students pronounce the words or the letters sounds that they see.

Materials

1. phonics song
2. A-Z flashcards
3. Fun with “Group 2” sound photo cards

Evaluation

Criteria	10	8	6	4	2
letter sounds blending and pronunciation	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly all 10 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 7-8 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 5-6 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 3-4 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 1-2 words.

Lesson plan 3

Subject: E 11101 English **Topic:** Fun with “Group 3” sound **Level:** Grade 1

Times: 1 hour

Date:

Standard

F1.1.2 Specify the alphabet and sounds; accurately pronounce and spell simple words by observing principles of reading.

Objective

- 1.To build the words by using consonant + vowel + consonant (CVC)
- 2.To pronounce and read the words together.

Important Concept

When students know how to build the words, they can read and pronounce them and it is a basic knowledge and skills in learning English.

Grammar

Vocabulary: big, bin, dig, fit, hit, pin, sin, six, win, zip

Process of learning

Warm up

1. The teacher presents the letters A-Z through the TV in the classroom and have students tell their names together 1 time.
2. Teacher teaches students the sounds of the 26 English letters according to phonics and then have the students pronounce it twice.
3. Students tell the sounds of letters A-Z by the teacher randomly picks 5-6 cards.

Presentation

1. Have students listen to phonics song 1 time.
2. Have students sing a phonics song 1 time to review the sounds of letters A-Z.
3. let students learn five English vowels a, e, i, o and u and pronounces them 3 times, then teacher focuses on “i” sound and the students pronounce “i” sound 3 times.

Practice

1. Have students practice pronouncing the letters A-Z according to phonics 3 times, with the teacher helping when the students pronounce incorrectly.

2. Let students learn how to build one-syllable word with “i” sound and let them to know in a vocabulary must consist of initial consonants, vowels and spellings, for example, the word “win” contains the initial consonant is “w”, the vowel is “i” and the spellings is “n”.

3. Have students practice building one-syllable words with “i” sound according to the vocabulary given by the teacher and students can tell the initial consonants, vowels and spellings in one word.

Production

Have students build the words and pronounce the words from fun with “Group 3” sound exercise 10 words: big, bin, dig, fit, hit, pin, sin, six, win, and zip and students must pronounce and combine the letters to make words such as, p (per), i (i), n (ner), “pin”.

Wrap up

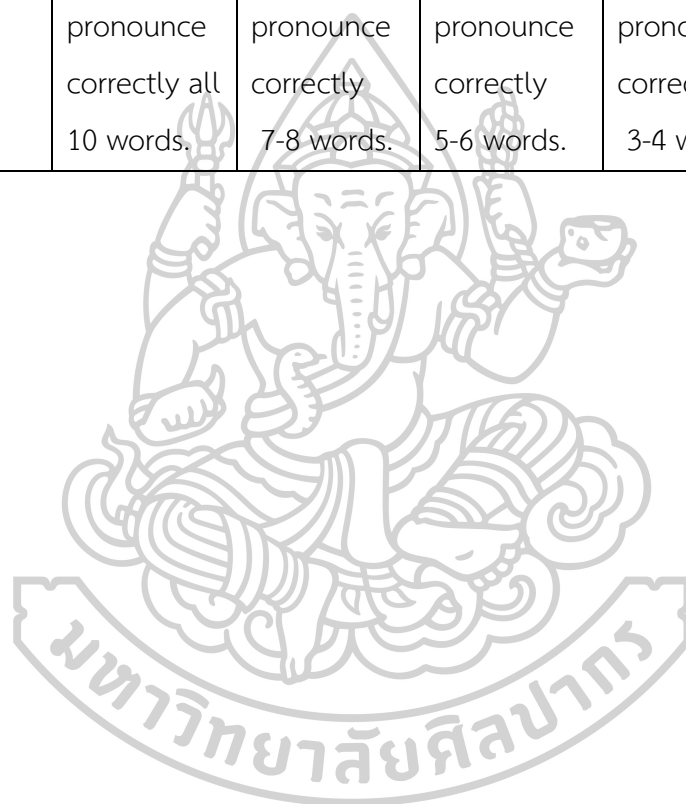
Teacher and students are review the sounds of the letters A-Z 1 time and review about how to build the words and how to pronounce the words. The teacher randomly picks up a card and the students pronounce the words or the letters sounds that they see.

Materials

- 1.phonics song
- 2.A-Z flashcards
3. Fun with “Group 3” sound photo cards

Evaluation

Criteria	10	8	6	4	2
letter sounds blending and pronunciation	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly all 10 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 7-8 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 5-6 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 3-4 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 1-2 words.

Lesson plan 4

Subject: E 11101 English **Topic:** Fun with “Group 4” sound **Level:** Grade 1

Times: 1 hour

Date:

Standard

F1.1.2 Specify the alphabet and sounds; accurately pronounce and spell simple words by observing principles of reading.

Objective

- 1.To build the words by using consonant + vowel + consonant (CVC)
- 2.To pronounce and read the words together.

Important Concept

When students know how to build the words, they can read and pronounce them and it is a basic knowledge and skills in learning English.

Grammar

Vocabulary: box, dot, fox, hot, got, job, lot, mop, pot, toy

Process of learning

Warm up

1. The teacher presents the letters A-Z through the TV in the classroom and have students tell their names together 1 time.
2. Teacher teaches students the sounds of the 26 English letters according to phonics and then have the students pronounce it twice.
3. Students tell the sounds of letters A-Z by the teacher randomly picks 5-6 cards.

Presentation

1. Have students listen to phonics song 1 time.
2. Have students sing a phonics song 1 time to review the sounds of letters A-Z.

3. let students learn five English vowels a, e, i, o and u and pronounce them 3 times, then teacher focuses on “O” sound and the students pronounce “O” sound 3 times.

Practice

1. Have students practice pronouncing the letters A-Z according to phonics 3 times, with the teacher helping when the students pronounce incorrectly.

2. Let students learn how to build one-syllable word with “O” sound and let them to know in a vocabulary must consist of initial consonants, vowels and spellings, for example, the word “job” contains the initial consonant is “j”, the vowel is “o” and the spellings is “b”.

3. Have students practice building one-syllable words with “O” sound according to the vocabulary given by the teacher and students can tell the initial consonants, vowels and spellings in one word.

Production

Have students build the words and pronounce the words from fun with “Group 4” sound exercise 10 words: box, dot, fox, hot, got, job, lot, mop, pot, and top and students must pronounce and combine the letters to make words such as, t (ter), o (o), p (per), “top”.

Wrap up

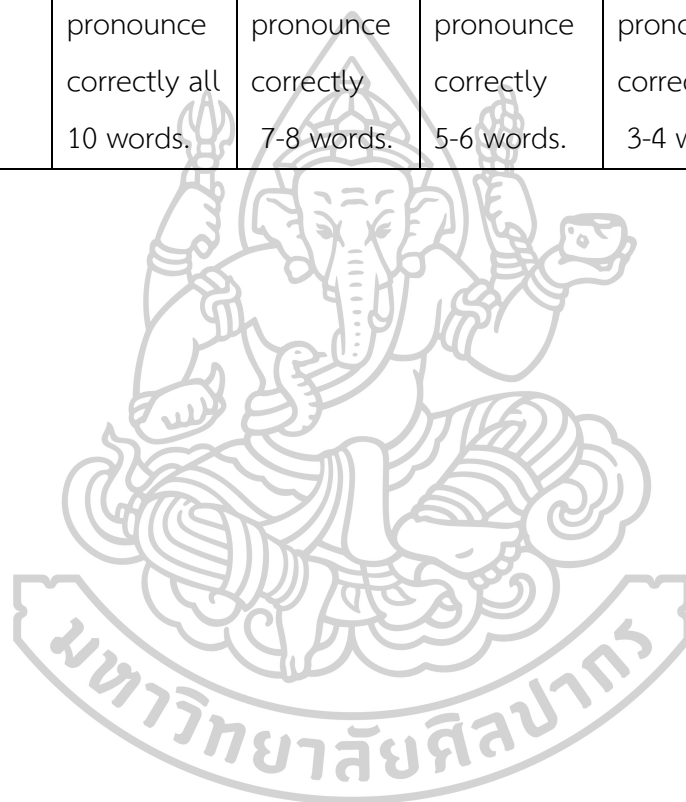
Teacher and students are review the sounds of the letters A-Z 1 time and review about how to build the words and how to pronounce the words. The teacher randomly picks up a card and the students pronounce the words or the letters sounds that they see.

Materials

1. phonics song
2. A-Z flashcards
3. Fun with “Group 4” sound photo cards

Evaluation

Criteria	10	8	6	4	2
letter sounds blending and pronunciation	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly all 10 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 7-8 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 5-6 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 3-4 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 1-2 words.

Lesson plan 5

Subject: E 11101 English **Topic:** Fun with “Group 5” sound **Level:** Grade 1

Times: 1 hour

Date:

Standard

F1.1.2 Specify the alphabet and sounds; accurately pronounce and spell simple words by observing principles of reading.

Objective

1. To build the words by using consonant + vowel + consonant (CVC)
2. To pronounce and read the words together.

Important Concept

When students know how to build the words, they can read and pronounce them and it is a basic knowledge and skills in learning English.

Grammar

Vocabulary: bus, bug, cup, gun, jug, hug, mud, nun, run, sun

Process of learning

Warm up

1. The teacher presents the letters A-Z through the TV in the classroom and have students tell their names together 1 time.
2. Teacher teaches students the sounds of the 26 English letters according to phonics and then have the students pronounce it twice.
3. Students tell the sounds of letters A-Z by the teacher randomly picks 5-6 cards.

Presentation

1. Have students listen to phonics song 1 time.
2. Have students sing a phonics song 1 time to review the sounds of letters A-Z.

3. let students learn five English vowels a, e, i, o and u and pronounce them 3 times, then teacher focuses on “U” sound and the students pronounce “U” sound 3 times.

Practice

1. Have students practice pronouncing the letters A-Z according to phonics 3 times, with the teacher helping when the students pronounce incorrectly.

2. Let students learn how to build one-syllable word with “U” sound and let them to know in a vocabulary must consist of initial consonants, vowels and spellings, for example, the word “sun” contains the initial consonant is “s”, the vowel is “u” and the spellings is “n”.

3. Have students practice building one-syllable words with “U” sound according to the vocabulary given by the teacher and students can tell the initial consonants, vowels and spellings in one word.

Production

Have students build the words and pronounce the words from fun with “Group 5” sound exercise 10 words: bus, bug, cup, gun, jug, hug, mud, nun, run, and sun and students must pronounce and combine the letters to make words such as, b (ber), (e), s (ser), “bus”.

Wrap up

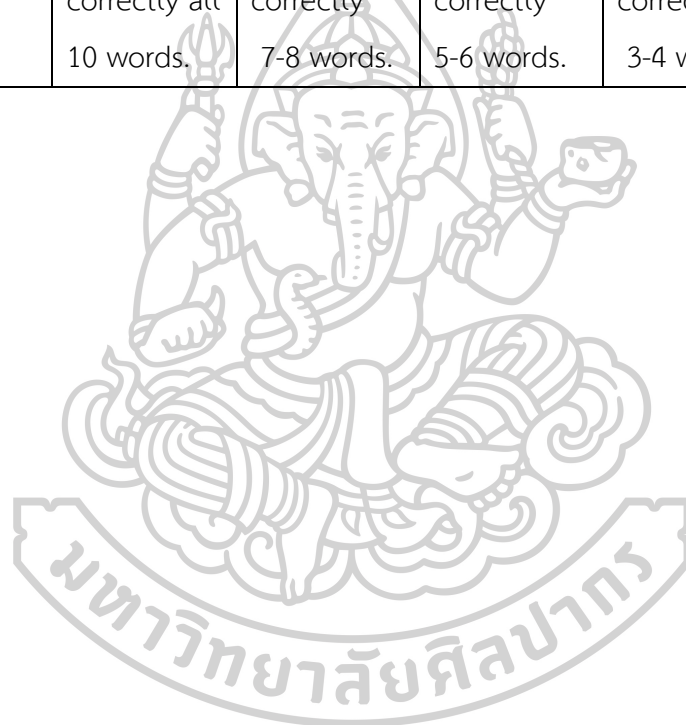
Teacher and students are review the sounds of the letters A-Z 1 time and review about how to combine the letters into words and how to pronounce the words. The teacher randomly picks up a card and the students pronounce the words or the letters sounds that they see.

Materials

1. phonics song
2. A-Z flashcards
3. Fun with “Group 5” sound photo cards

Evaluation

Criteria	10	8	6	4	2
letter sounds blending and pronunciation	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly all 10 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 7-8 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 5-6 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 3-4 words.	Students can blend the letter sounds and can pronounce correctly 1-2 words.

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและเขียนข้อเสนอแนะที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ลงในช่องที่กำหนดให้ โดยในการประเมินมีเกณฑ์ดังนี้

- +1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 0 แทนเมื่อท่านไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2. สารระสำคัญครอบคลุมเนื้อหาและมีความกระชับ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3. ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวม คะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
8. สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมและ ช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
9. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
10. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1+1+1+1+1+1+1+1+1+1}{10} = \frac{10}{10} = 1$$

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและเขียนข้อเสนอแนะที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ลงในช่องที่กำหนดให้ โดยในการประเมินมีเกณฑ์ดังนี้

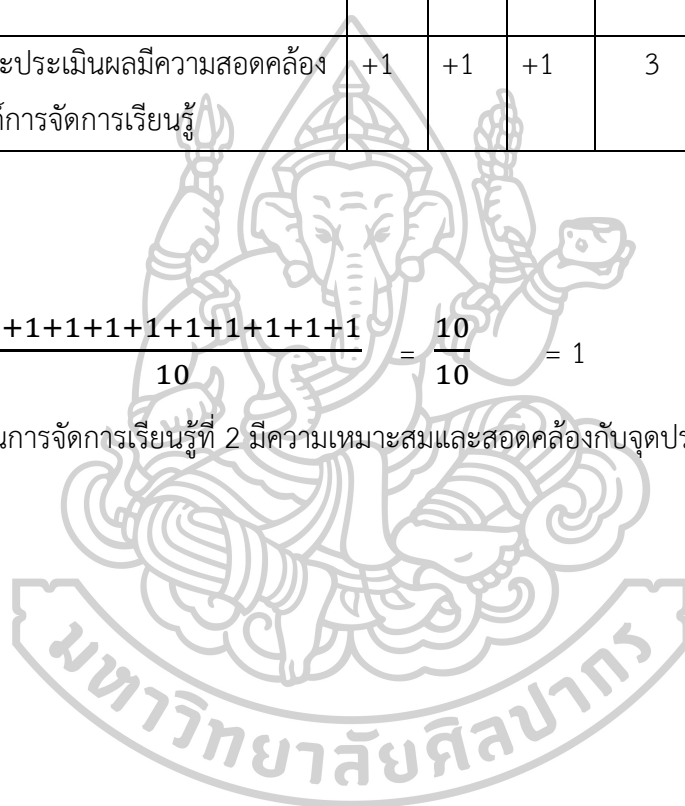
- +1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 0 แทนเมื่อท่านไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2. สารระสำคัญครอบคลุมเนื้อหาและมีความกระชับ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3. ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวม คะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
8. สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมและ ช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
9. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
10. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1+1+1+1+1+1+1+1+1+1}{10} = \frac{10}{10} = 1$$

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและเขียนข้อเสนอแนะที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ลงในช่องที่กำหนดให้ โดยในการประเมินมีเกณฑ์ดังนี้

- +1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 0 แทนเมื่อท่านไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2. สารระสำคัญครอบคลุมเนื้อหาและมีความกระชับ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3. ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวม คะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
8. สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมและ ช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
9. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
10. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1+1+1+1+1+1+1+1+1+1}{10} = \frac{10}{10} = 1$$

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและเขียนข้อเสนอแนะที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ลงในช่องที่กำหนดให้ โดยในการประเมินมีเกณฑ์ดังนี้

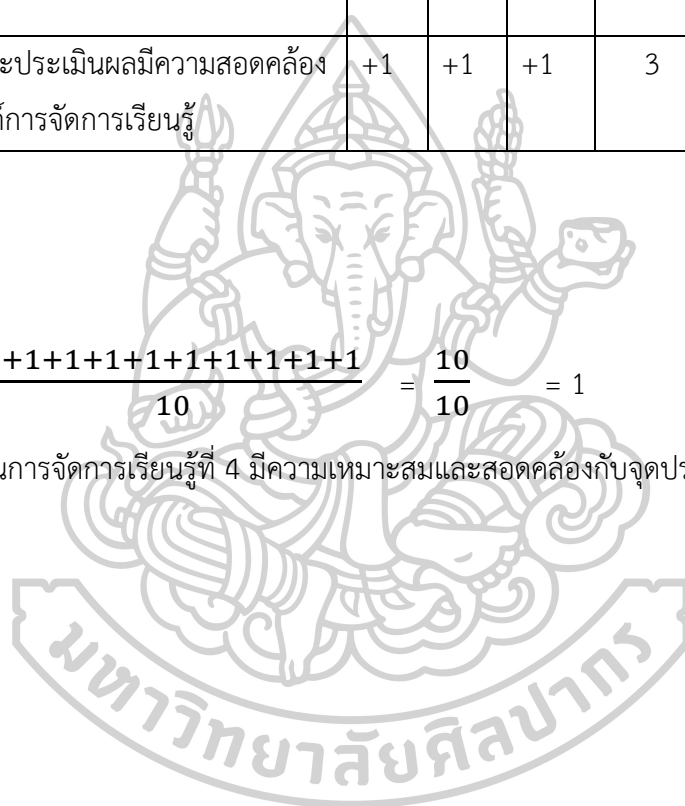
- +1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 0 แทนเมื่อท่านไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2. สารระสำคัญครอบคลุมเนื้อหาและมีความกระชับ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3. ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวม คะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
8. สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมและ ช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
9. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
10. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1+1+1+1+1+1+1+1+1+1}{10} = \frac{10}{10} = 1$$

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและเขียนข้อเสนอแนะที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ลงในช่องที่กำหนดให้ โดยในการประเมินมีเกณฑ์ดังนี้

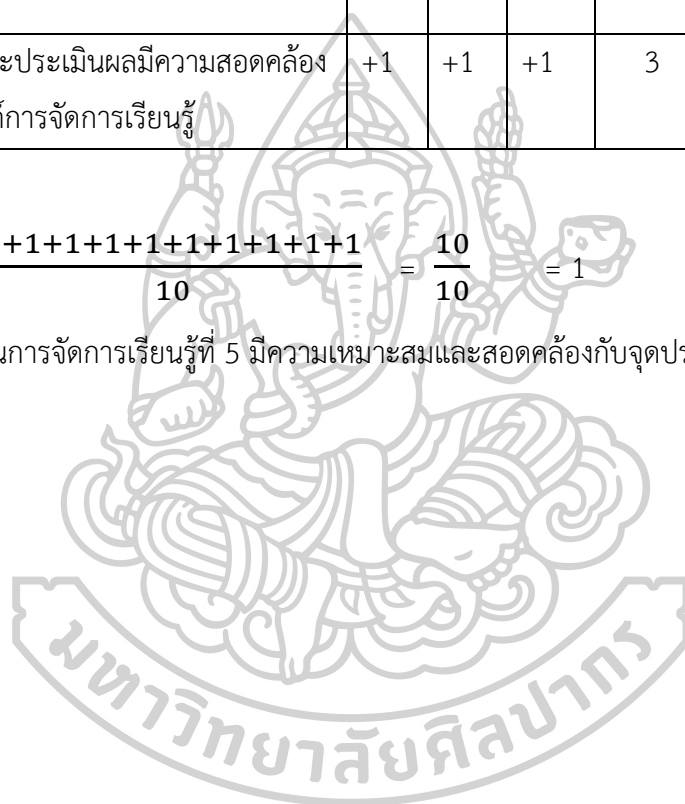
- +1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 0 แทนเมื่อท่านไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
- 1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสมและมีรายละเอียดที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2. สารระสำคัญครอบคลุมเนื้อหาและมีความกระชับ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3. ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสมและชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

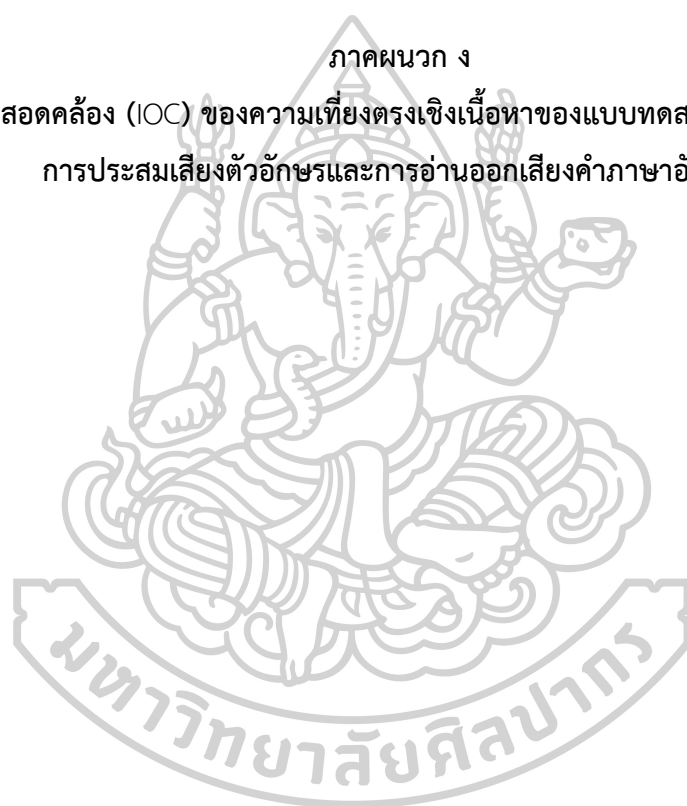
รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
	1	2	3	ผลรวม คะแนน	ค่า IOC	ความหมาย
8. สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมและ ช่วงวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
9. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
10. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1+1+1+1+1+1+1+1+1+1}{10} = \frac{10}{10} = 1$$

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

ภาคผนวก ง
คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถใน
การประเมินเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการ ประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ ของงานวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอน แบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือเพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

คำชี้แจง: ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและเขียน ข้อเสนอแนะลงในช่องที่กำหนดให้ โดยเกณฑ์การประเมินมีดังนี้

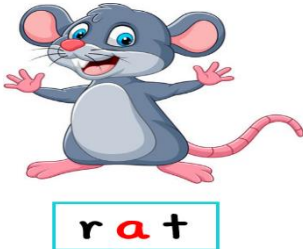
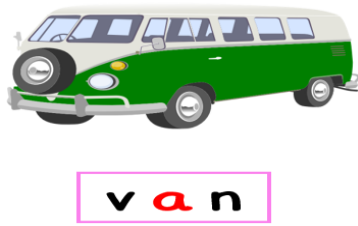
- +1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าเนื้อหาในแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความสามารถที่ต้องการวัด
- 0 แทนเมื่อท่านไม่แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบทดสอบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความสามารถที่ต้องการวัด
- 1 แทนเมื่อท่านแน่ใจว่าเนื้อหาในแบบทดสอบไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความสามารถที่ต้องการวัด

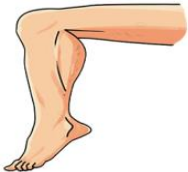

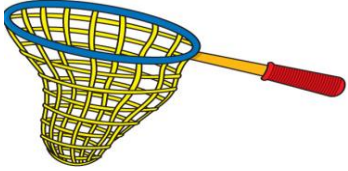

แบบทดสอบวัดความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบชุดที่1 เรื่อง Fun with “Group 1” sound								
ข้อ	เนื้อหาของแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน	จุดประสงค์	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
			1	2	3	ผล รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
1		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

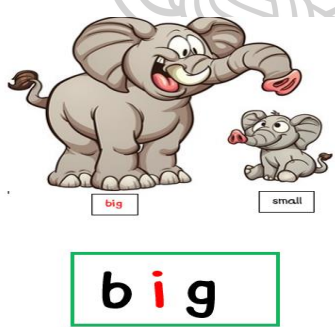
4		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

7		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

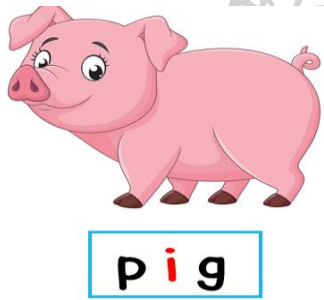

แบบทดสอบชุดที่ 2 เรื่อง Fun with “Group 2” sound								
ข้อ	เนื้อหาของแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน	ความสามารถ ที่ต้องการวัด	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
			1	2	3	ผล รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
1		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

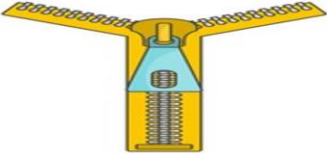

4	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

7		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

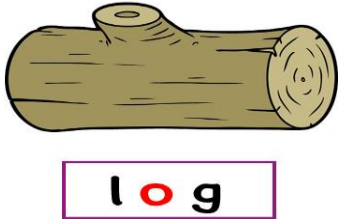
10		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
แบบทดสอบชุดที่ 3 เรื่อง Fun with “Group 3” sound									
ข้อ	เนื้อหาของแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน	ความสามารถ ที่ต้องการวัด	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์			
			1	2	3	ผล รวม	ค่า IOC	ความ หมาย	
1		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

2	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

5		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

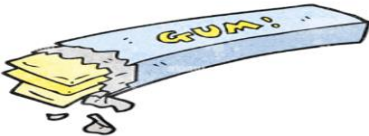

8	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	 	<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

แบบทดสอบชุดที่ 4 เรื่อง Fun with “Group 4” sound								
ข้อ	เนื้อหาของแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน	ความสามารถ ที่ต้องการวัด	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
			1	2	3	ผล รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
1		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

4		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7		เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

8		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10		<p>เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ</p>	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

แบบทดสอบชุดที่ 5 เรื่อง Fun with “Group 5” sound								
ข้อ	เนื้อหาของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน	ความสามารถ ที่ต้องการวัด	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			ผลการวิเคราะห์		
			1	2	3	ผล รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
1	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

4	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

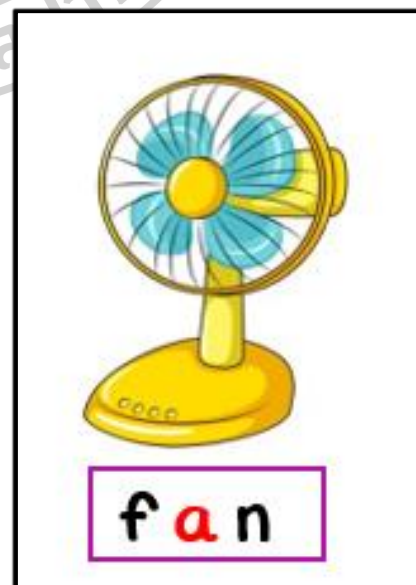
8	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	 	เพื่อวัด ความสามารถ ในการประสม เสียงตัวอักษร และการอ่าน ออกเสียงคำ ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

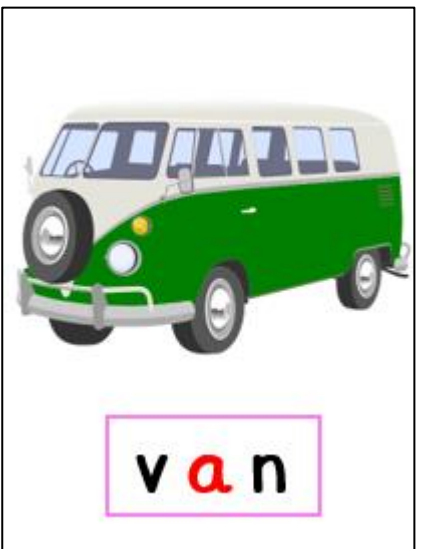
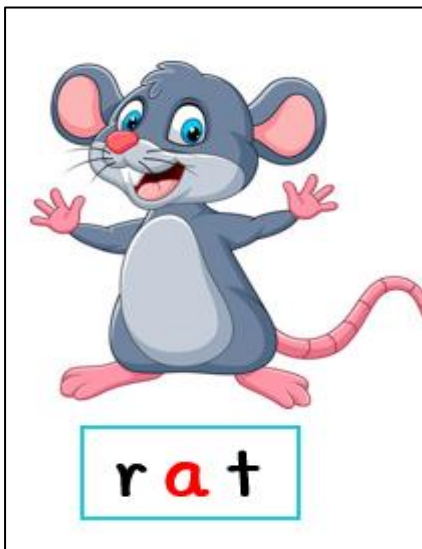
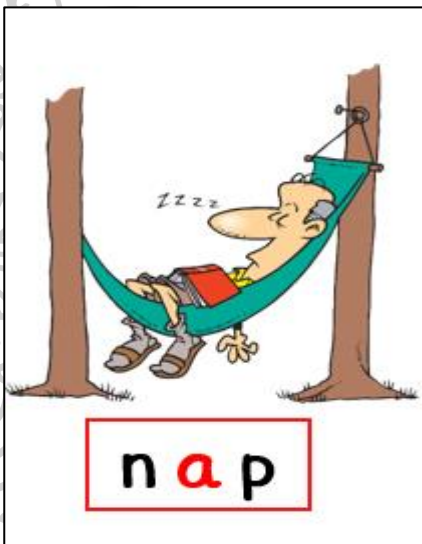

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

Fun with "Group 1" sound

Fun with "Group 2" sound

bed

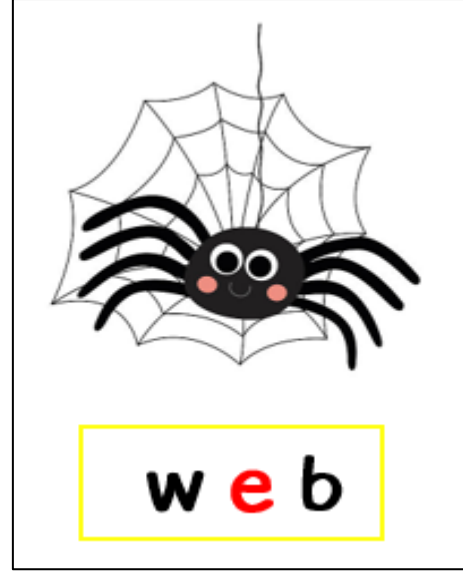
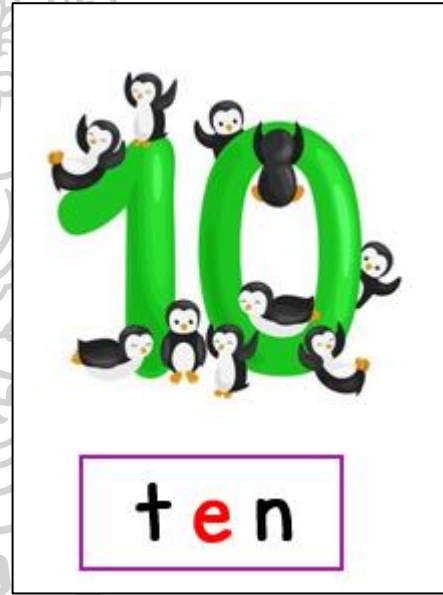
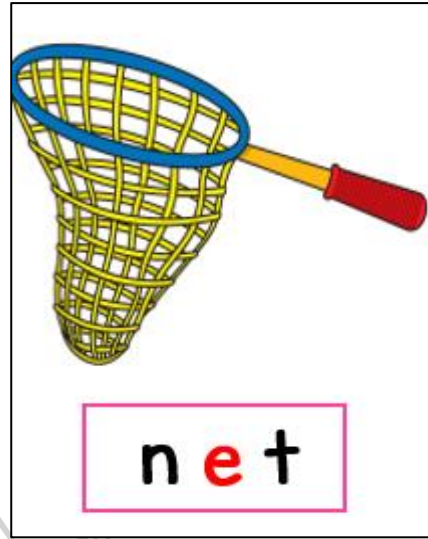
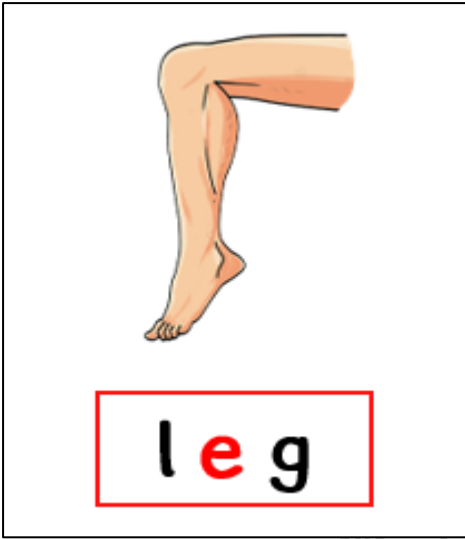
get

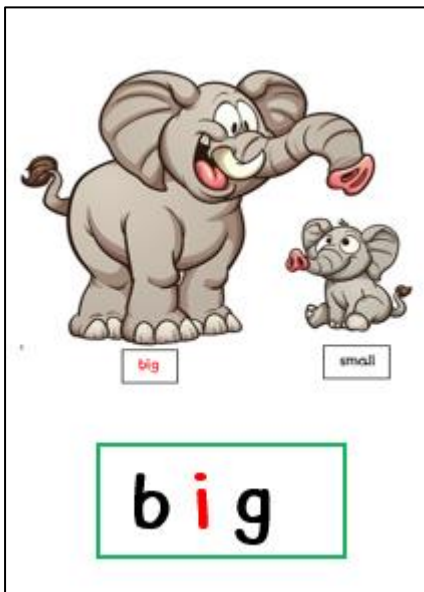
hen

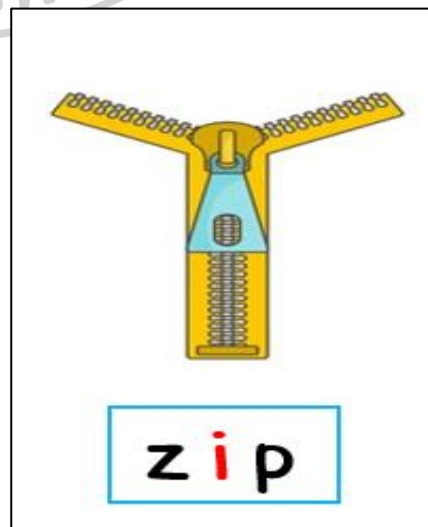
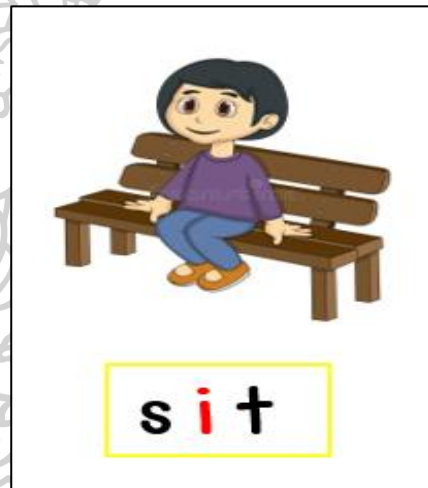
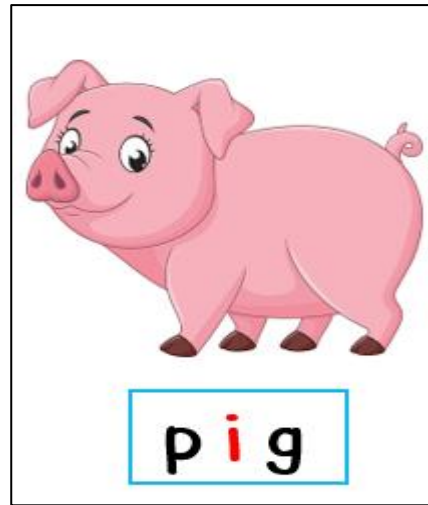
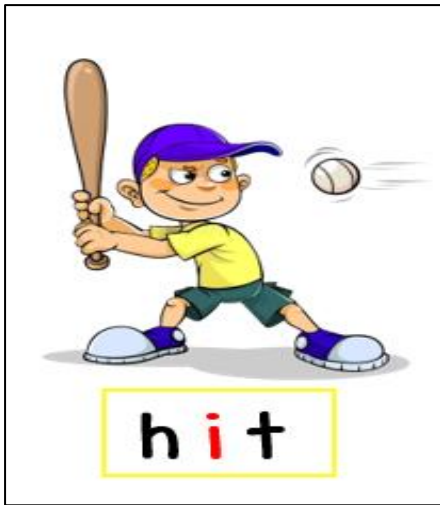

jet

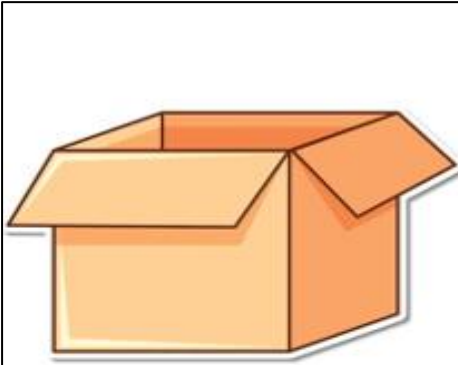

Fun with "Group 3" sound

Fun with "Group 4" sound

b o x

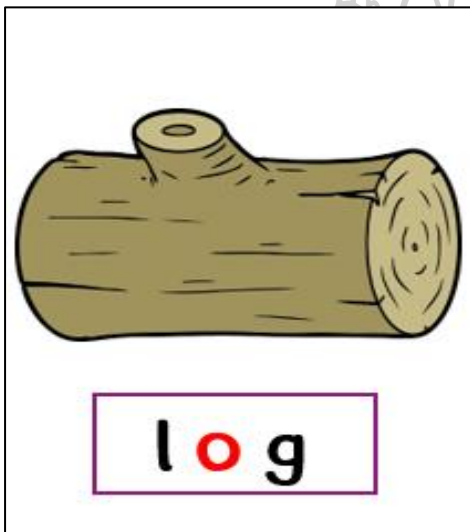
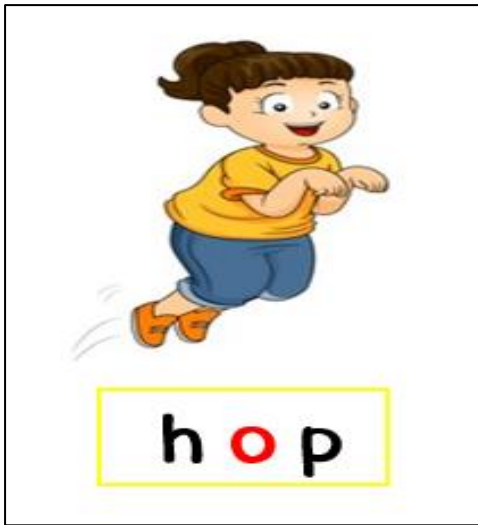
d o g

f o x

h o t

Fun with "Group 5" sound

bun

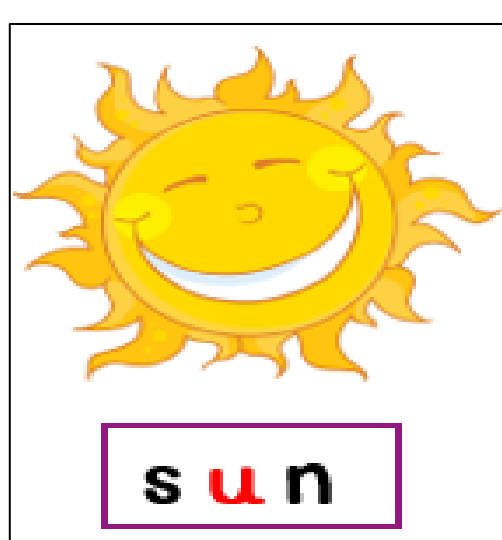
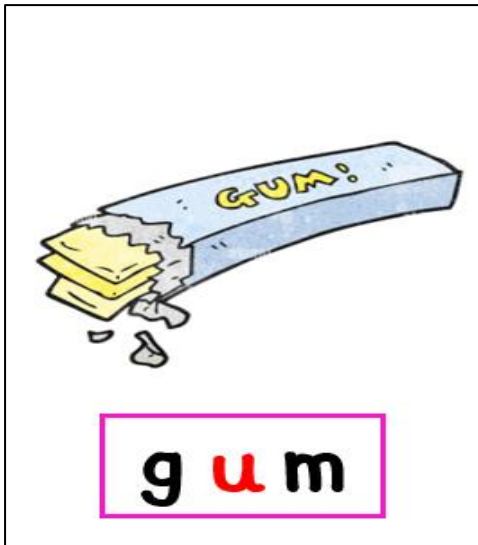
cut

fun

gun

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวสุจิตรา วงษ์หาญ

ผลงานตีพิมพ์

ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics)เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
ประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

